

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Ζ' — ΤΕΥΧΟΣ 81
ΙΟΥΛΙΟΣ 1914

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τοὺς Διδασκάλους	”	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΑΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδοσὶς ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΞΥΓΕΝΙΑΝ ΖΟΓΡΑΦΟΥ

ΘΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ.,—ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πάν σύγγραμμα ἀποστέλλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἐπὶ 1ης ἐκαστοῦ μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Πανευρωπαϊκὴ κρίσις. Φ. Β.—Τὰ ὄνειρα καὶ ἡ σημασία αὐτῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἀ ρ ι σ τ. Κ ο υ ρ τ ῖ δ ο υ.—Ἡ Ἀλλή (διήγημα—τέλος) Εὐ γ. Ζ ω γ ρ ᾶ φ ο υ.—Ἡ κρίσις τοῦ Ροτσιλδέου διαγωνισμοῦ—Ἰούλιος 1914.—Ἡ πόλεμος (ποίημα) Ἰ ω ἄ ν. Π ο λ ἔ μ η.—Αἱ προκηρῆσεις τῶν ἐμπολέμων.—Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πολέμου.—Διαγωνισμὸς τῶν πολεμικῶν ἀσμάτων.—Θάνατοι μεγάλων ἀνδρῶν.—Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις.—Ἡ δίκη τῆς κ. Καγιῶ.—Τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Κάιζερ.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μινός. Ἰ ο ῦ λ ι ο ς. Δ. Α. Ζ.—Νέαι ἐκδόσεις.

ΚΟΣΜΟΣ: Ἡ Ἀῆμος.—Ἡ Ἄγιος Λαρίσις καὶ ὁ Ἄγιος Ἀργολίδος.—Ἡ Γαλλικὴ ἀποστολή.—Ἡ χροσός.—Περίεργος σήμπτωσις.—Ἡ ἐροτὴ τῆς κηφισιάς.
ΕΙΚΟΝΕΣ: Ὁ Τσάρος τῆς Ρωσίας μετὰ τοῦ Διαδόχου του.—Ἡ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας.—Ἡ Μ. Δουξ Νικόλαος.—Ἡ Βασίλειος τοῦ Βελγίου.—Ἡ Στρατηγὸς Ζώφρ

EUGÉNIE ZOGRAPHOY

LA REVUE

HELLENIQUE

7ME ANNEE N° 81
ATHÈNES JU LETT 1914

RÉVUE MENSUELLE

ILLUSTRÉE

PR X DU NUMÉRO 1 FRANC

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὰς τελευταίας σημειωθεῖσας καταπληκτικὰς προόδους των, μία ἀφορμὴ πρὸς τὸ εἶναι καὶ τὸ μέγα αὐτὸ κατὰσθημα εἰς τὸ ὅποιον ἀνεκκεντρώθῃ πλουσία ἐπίπλουςις, ἀπαστραπτουσα καθαριότης, πρόθυμος ἡπηρεσία, μοναδικὴ ἡφθονία ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς Ζαχαροπλαστικῆς καὶ τῆς Γαλακτοκομίας. Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτόμησε εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθηγῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἄγνου καὶ νοποῦ Ἀγελαδινῶ Γαλακτος! Τὰ Γαλακτοκομίας του κατέστησαν ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς Γαλακτοκομίας παρέχοντα ἡφθονα, εὐθηγὰ καὶ μὲ ὄλικα ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς γαρ γαλακτοπικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὄλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουν θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουν ἐγχειρῶς νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη δικαιοτέρον οἱ συγχάζοντες εἰς τὰ θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν δι' ἀσκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναφυκτικὸν των ἢ τὸ παγωμένο γάλα των, ἢ τὴν ἄβρᾶν κρέμαν των εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἵποκαταστήματα

Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Καβάλλᾳ, Ἰωαννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σύμφ Καλίμαϊς, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαοίσιῃ, Ἀγρινίῳ καὶ Καρδίσιῃ.

Ἐν Ἑξῆρσι: Ἐν Χινηίοις, Ἡρακλεῖῳ καὶ Ρεθύμῳ.

Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει. (Ἵποκαταστήματα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρωτοκτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Μερσίνη, Σμύρνη.

Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραστήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan), Καῖρῳ (μετὰ παραστήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζακίγιῳ, Χαροῦμ.

Ἐν Λονδίνοις: (No 22 Fenchurch Street).

Ἐν Ἀμβούργο: (Domhol, Mönckebebergstrasse 18).

Ἐν Λεμεσῷ (Κύπρου).

Ἐν Λιμένε Βαθῶς (Σίμου).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Α. Στεφάνου (Πρόεδρος), Μ. Μικηλίου δὲ Ρεβερωῶ, (Ἀντιπρόεδρος) Ἰ. Κωσῆς Μπουνιῆς (διευθύνων Σύμβουλος) Ἰ. Ἰ. Ἀθηνογένους, Κ. Βερνύγκ, Α. Ζαρέφης, Ἐμμ.

Μπενάκης, Σ. Ἐυγενίδης, Παρόνος δὲ Νεφελίς καὶ Ἐμμ. Ροδοκάνης. Γενικὸς διευθυντής: Γ. Ἰλιόσκος

Διεύθυνσις Τηλεγραφικὴ ΑΘΗΝΑΙΚΗ ATHENOCLES

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτις: Προεφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσφορὰς τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γ. ἀμμιτίων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, ἐκτελεῖ χρηματιστικὸς ἐντολὰς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνοίγει τρέχοντα ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιῶζει διαμερίσματα χρηματοκοπιῶν διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν ἐννοικίους διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσό, ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τῷ ἐξωτερικῷ καὶ εἰς τρεῖς ἐσογραμμάτια ὑπὸ ὄρους λίαν ἐννοικίους.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἰνε ἀποδοταὶ εἰς δ νόμισμα ἐνηρηθήσαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδοῦνται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνοικτωμάτων τῆς. Οἱ δεδουλευμέν ἰσόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειυτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

Υπό την Ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Πλατεῖα Κάνιγγο.)

Σχολαὶ εἰδικαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Φοίτησις δωρεάν.

Ἐναρξίς μαθημάτων τῆ 15 Σεπτεμβρίου.

Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 30 Αὐγούστου.

Γίνονται δεκταὶ καὶ μὴθήτρια. — Πρόγραμμα ἀποστέλλεται δωρεάν.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ

Σ. Η. & . ΜΕΤΑΞΗΣ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

7 ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Ἔκδοσις παλαιῶν
120,000 ΦΙΑΛΩΝ
Ἀντικειμενικὰ εἰς ὅλας τὰς μεγάλας
πόλεις Ἀμερικής, Τουρκίας
καὶ Αἰγύπτου.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΙ' ὈΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Ν° 9
Γενικός πληρεξούσιος
Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

ΗΠΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

Ἐν Καίρῳ

Α. Ι. ΠΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΜΟΥΣΙΚῆ

ΠΡΟΜΟΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ Β. ΑΓΑΞ

13—15 ΣΤΡΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13—15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ἌΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὀπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα
ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

240.—Ὁ παρᾶς..... Δρ. 1,50

241.—Σερενατίνα τοῦ Μπεμπέ... > 1,50

242.—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Ro-

manche τῆς Λευκῆς)..... > 1,50

243.—Πεταλοῦδα (βάλς διὰ μόνον

πιάνο)..... > 1,—

247.—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto) > 1,50

248.—Ἐρασμία-Πολυδεύκης

(tango)..... > 1,50

Ἄλλα μαζί εἰς ἕνα τόμον... > 6,50

Ἀπὸ τὴν ὀπερέττα τοῦ κ. Θ. Ι. Σακελλαρίου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251.—Πῶ-πῶ τί κάνω..... Δρ. 1,25

252.—Τρελλαινομα γιά κόρτε... > 1,25

253.—Θυμᾶς ἕνα βράδυ (βάλς)... > 1,25

254.—Ἐίπε πεταχτῆ (πόλκα)... > 1,25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα ΣΤΑΡΡ μὲ μηνιαίας δόσεις ἕκ δρ. 40.

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUYE N° 5

Fournisseur de L'armée d'Occupation
Maison Fondée en 1870.

Grande Fabrique, Distillerie de Liqueurs
Grande Dépôts de Vins

IMPORTATION-EXPORTATION

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ Σ ΑΦΙΔΟΣ
Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάργου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1913 ἕως 10 Ἰουλίου 1914

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτρα Ἑνετικὰ
1913)14	240,774,216
1912)13	245,866,803
1911)12	236,731,257

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Παρακρατήσεως

Ἔτη	Ποσό δελτίων	Συμψηφισμός	Ἔσόλοιπον
1913)14	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθ. χρήσεως 80,809,000	63,509,700	17,299,300
1912)13	> > > > 90,920,000	74,533,200	16,386,800
1911)12	> > > > 93,521,100	84,156,000	9,365,100

Προκαταβολῶν ἐπ' ἐνεχύρω

Ἔτη	Ἐισαγωγή	Ἐξαγωγή	Ἔσόλοιπον
1913)14	22,150,163	17,237,268	4,912,895
1912)13	15,767,319	11,922,091	3,845,225
1911)12	16,458,583	12,614,687	3,843,896

ΣΗΜ. Ἐκτός τῶν λιτρῶν 2.0774,216 τῆς ἐξαγωγῆς παρέμειναν καὶ ἀνεκαθάριστοι διασαφίσεις πρὸς τὸ τελωνεῖον Πατρῶν τὴν 10 Ἰουλίου ἔ. ἔ. Α. Ἐν. 836,176 μικτοῦ βήρους.

(Ἔκ τοῦ γραφείου)

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTAUX E.T.C. POUR DAMES ET FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie fine, Articles de Blanc, Chapellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA et STAMBOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΕΙΝ ΛΙΜΙΤΕΔ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Είδη πλεκτικής, υποκάμισα, αρώματα, χειρόκτι, είδη ψελικών, όλα τα είδη έσωροούχων πολυτελείς ή μή, είδη θερμάτινα, υποδήματα, καπέλλα, είδη ταξιδίου, είδη μόδας, άνθη κτλ.

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ και ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

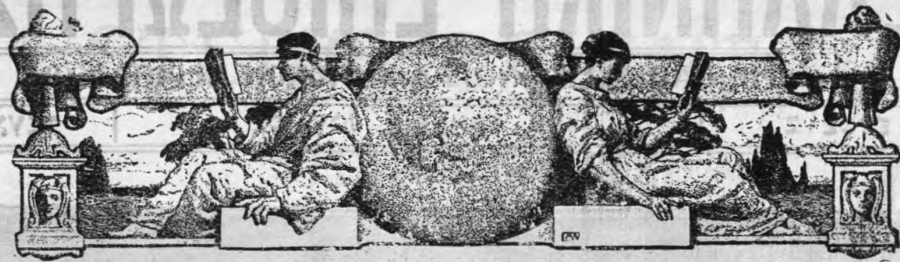
ΕΤΟΣ Ζ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΒΙ

Ο ΓΕΝΑΡΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΤΟΥ

Η ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος σείεται σήμερον, συνταρα-
 σμένη ὑπὸ πολεμικῆς λαίλαπος ἐκ τῶν σπανιωτέρων
 καὶ σοβαροτέρων τῆς μακρᾶς ἱστορίας της. Ἔθνη καὶ
 λαοὶ μένουσι κατάπληκτοι πρὸ τῆς τρομερᾶς κρίσεως,
 ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ὄχι μόνον τῶν μαχομένων ἢ
 τυχῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν θευτῶν αὐτῆς. Πραγματικῶς κα-
 θιστάται προβληματικὸν τὸ πολιτικὸν μέλλον τοῦ
 χροτοῦ τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τῆς Εὐρώπης, τοῦ
 ὁποιοῦ ὁ μετασχηματισμὸς καὶ ἡ νέα διὰ πλάσις ἐξα-
 ρτᾶται ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς γιγαντιαίας συρράξεως.
 Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην γίνεται κατάδηλος καὶ
 ἐξοφθαλμὸς ὁ κοινὸς χαρακτήρ τῶν ἱστορικῶν καὶ
 τῶν φυσικῶν νόμων. Ἰδίως ἡ ὁμοίότης σήμερον εἶνε
 καταπληκτικὴ τῶν πολιτικοκοινωνικῶν φαινομένων
 μετὰ τῆς φυσικῆς καὶ γεωλογικῆς ἱστορίας τοῦ ἡμε-
 τέρου πλανῆτου. Αἱ μηχανικαὶ δυνάμεις τοῦ ὕδατος,
 τῆς θερμότητος, τῶν ὑφῆσεων καὶ καταπτώσεων κα-
 τειργάσθησαν καὶ κατεργάζονται τὴν μορφήν καὶ τὴν
 διὰ πλάσιν τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς. Τοὺς αὐτοὺς νόμους
 βλέπομεν ἐν τῇ ἠθικῇ πολιτικῇ καὶ κοινωνικῇ τάξει
 διαμορφούντας τὴν πολιτικὴν μορφήν τῆς οἰκουμένης.
 Αἱ ἀρχαὶ τῆς ἰσορροπίας, τῶν ἐθνότητων ἀφ' ἐνός,
 τῶν κατακτήσεων, τῆς ἐπικρατήσεως, τῶν ἀντιζηλι-
 ῶν ἐξ ἄλλου, σαλεύουσι διαρκῶς τὴν ὑπόστασιν, τὰ
 ὅρια καὶ τὴν φυσιογνωμίαν κρατῶν, ἐθνῶν καὶ κοι-
 νωνιῶν. Δυνάμεινὰ νὰ ὀνομάσωμεν τεκτονικὰς δυνά-
 μεις, ὡς τὸν σεισμόν, τὰς ἐσωτερικὰς καταρημνί-
 σεις, τὴν ἠφαιστειογενῆ ἐνέργειαν καὶ τὰς πολιτικὰς
 καὶ ἐθνικὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ὀνομάζομεν ἐπανα-
 στασις, πόλεμον, ἀνταγωνισμόν ἐθνῶν καὶ κρατῶν.
 Διὰ τῆς ἐπηρείας αὐτῶν μεταπλάσσονται αἱ πολιτείαι,
 καὶ αἱ κοινωνίαι, συστῆλονται ἢ διαστέλλονται τὰ
 μεθόρια αὐτῶν, εὐρύνονται οἱ ὁρίζοντες καὶ καθορί-
 ζεται νέος προσανατολισμὸς πρὸς καινοφανῆ ἰδανικὰ
 καὶ ἄγνωστα μέχρι τοῦδε τέλη. Τὰ πάντα ὅρα εἰ τῶν
 ἡμετέρων προγόνων, ἰδοὺ ὁ ἀνώτερος νόμος, ὁ κινῶν
 τὴν ἀνθρωπότητα. Ἰδέαι νέαι ἀντικαθιστοῦν τὰς πα-
 λαιάς, πολιτεύματα διαδέχονται γεγηρακῶς θεσμοὺς,
 θρησκείαι θνήσκουσι, ἔθνη ἐξαφανίζονται καὶ ἔθνη
 ἀναδεικνύονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου, διὰ νὰ
 ὑποστῶσι καὶ αὐτὰ τὸν νόμον τῆς διαρκοῦς μεταπλά-
 σεως, διὰ ν' ἀποτελέσωσι τὸ ἐφήμερον πολιτικόν.
 Πιστεύω τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Ἡ εἰρήνη
 συσσωρεύει διὰ μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου κιοφορίας τὸ
 ὕλικον τῶν ἰδεῶν, τὸ ὅποιον αἱ ἐπαναστάσεις καὶ οἱ
 πόλεμοι χρησιμοποιοῦν ὡς ἀνοξίωσι τὴν ὁδὸν εἰς
 τὴν πρόοδον, ὡς ἀθήσωσι τὸν ἀνθρώπον εἰς νέους
 καὶ ἀτελειώτους σταθμοὺς ἐξελίξεως.

Ἐξαιρετικῶς τοιαύτην παγκόσμιον σημασίαν πα-
 ρουσιάζει ἡ μεγάλη πολεμικὴ σύρραξις τῆς σήμερον.
 Τεσσαράκοντα καὶ πλέον ἐτῶν ἀνήσυχος εἰρηνικὸς
 βίος τῆς Εὐρώπης, συνεχίσθησαν μέγαν ἀριθμὸν ζητη-
 μάτων πολιτικῶν, προβλημάτων κοινωνικῶν, ἐθνικῶν
 ἀντιθέσεων καὶ ἰδανικῶν, ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν
 συλλήψεων νεωτεριστικῶν, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ
 λύσις, τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται μία ἐπέλγουσα πολιτο-

γράφου εἰς τὴν ἀνθρωπίνην συνείδησιν. Ἡ ἐπιφά-
 νεια τῶν γεγονότων, αἱ ἀφορμαὶ τῆς κρίσεως δὲν θὰ
 ἀπατήσωσιν ἡμᾶς ὡς πρὸς τὸν ἀληθῆ χαρακτήρα αὐ-
 τῆς. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ τυχαῖον εἰς τὴν ἀλληλου-
 χίαν τῶν γεγονότων, τὰ ὁποία ὠδήγησαν τὴν Εὐρώ-
 πην εἰς τὴν μακρὰν καταστροφὴν τῆς σήμερον. Ἡ
 Εὐρώπη ἐκνοσφύρει μίαν κρίσιν ἐκτάκτου μεγέθους
 καὶ ἐννοίας καὶ αὐτὴ θὰ ἐπιερχετο διότι τὰ πάντα ἦ-
 σαν ὄρημα. Οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι συνετέλεσαν ὅπως
 ἐπιταχίνοισι τὴν σύρραξιν, διὰ τῶν ἰσχυρῶν ἀντιθέ-
 σεων, τὰς ὁποίας παρῶξιναν, διὰ τῶν προστριβῶν,
 τὰς ὁποίας ἐπλήθυναν, διὰ τῶν ἐρεθισμῶν, τοὺς ὁ-
 ποίους ἐγέννησαν. Οἱ δύο ἀντίθετοι συμμαχικοὶ συν-
 δασμοί, οἵτινες διήρουν τὴν Εὐρώπην, εὐρέθησαν
 ἀπὸ διετίας ἕνεκα τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, πλει-
 στάκις ἀντιμέτωποι, αἱ μεταξὺ τῶν ἔριδες ἠξήσαν
 τεραστίως, τὸ δαιμονεῖν αὐτοὺς χάος ἠρῦνθη περι-
 σότερον, τὰ κεφάλαια τῆς ἀνοχῆς, τῆς προσποιητῆς
 ἢ εἰλικρινοῦς εἰρηνοφιλίας ἐξητλήθησαν, τὸ ἔδαφος,
 τὸ χωρίζον αὐτοὺς, ἐσμικρύνθη μέχρι τελείας ἐξαφα-
 νίσεως. Ὅλοι αἱ μεταξὺ τῶν Μεγάλων αὐτῶν Δυνά-
 μειων συνεννοήσεις καὶ διακανονισμοὶ τῶν διαφορῶν
 καὶ βλέψων τῶν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, εἰς τὴν
 Περιοίαν, εἰς τὸ Μαρόκον, εἰς τὸ Κογκῶ, δὲν ἤρθεσαν
 ὡς ἄριστον ἐκ τοῦ μέσου τὸ μέγα καὶ φλέγον ζήτη-
 μα τῆς ἐν Εὐρώπῃ θέσεως ἐκείνης αὐτῶν. Αὐτὴ ἦτο
 τὸ κυρίως κέντρον τῆς ἔριδος καὶ ἡ Γερμανία, ἡ ὁ-
 ποία ἀπέτελεσε τὸν σπουδαιότερον μοχλὸν τῆς ἀπὸ
 40 ἐτῶν νέας Εὐρωπαϊκῆς ζημώσεως, σχεδὸν ἀπρο-
 κάλυπτος ἔθιγεν ἐπὶ τῆς λύσιν καὶ τοῦ χω-
 ρίζοντος εἰς δύο στρατόπεδα τὴν Εὐρώπην προβλη-
 ματος. Πράγματι ὅσοι ἀπὸ ἐτῶν παρηκολούθησαν
 μετὰ προσοχῆς τὴν Γερμανικὴν πολιτικὴν, κοινωνικὴν
 καὶ οἰκονομικὴν ψυχολογίαν, ἀδύνατον νὰ μὴ διέκρι-
 νον ὅτι ἡ Γερμανία κατεῖχετο ὑπὸ πυρετοῦ πολεμικοῦ
 καὶ ὅτι γνωρίσματα ἀνιπομονησίας ἔντονα ἐξεδη-
 λούντο καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκφάνσεις. Μία τεσσαρα-
 κονταετία πρωτοφανοῦς προόδου καὶ προαγωγῆς αὐ-
 τῆς εἰς τὰς ἀνωτάτας βαθμίδας, πολιτικοῦ καὶ στρα-
 τωτικοῦ μεγαλείου, συνοδευομένη με βιομηχανικὴν,
 ἐμπορικὴν, οἰκονομικὴν, ἀποικιακὴν εὐημερίαν ἐκί-
 νησεν, ὄχι μόνον τῶν ἄλλων Μεγάλων Δυνάμειων τὴν
 ἀντιζηλίαν, ἀλλ' ἐνέπνευσε καὶ εἰς αὐτὴν ἰδέαν ὑπερ-
 βολικῶς ἰσως πόθους καὶ ὑπερφιάλους βλέψεις. Ὁ
 κίνδυνος τῆς καταρρίψεως πάσης ἰσορροπίας καὶ ἰ-
 σότητος, τὸν ὅποιον ἡ αὐξοῦσα δύναμις αὐτῆς ἐγέν-
 ησεν, ἔφερε τὴν Ἀγγλίαν πλησίον τῆς Γαλλίας καὶ
 Ρωσσίας. Ἡ θαλασσοκράτειρα Δύναμις ἐβλεπεν ἐκ-
 πληκτικῶς τοὺς θαλασσίους κολοσσοὺς τῆς Γερμανίας
 πληθυνομένους ραγδαίως, καθ' ὃν χρόνον τὸ ἐμπορι-
 κὸν ναυτικὸν ταύτης συνηγωνίζετο νικηφόρος τῆν
 Ἀγγλίαν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς θαλάσσεως τῶν Βρετανι-
 κῶν ἀποικιῶν. Τὸν ἀντιγερομανικὸν συνδυασμὸν κατέ-
 στησε στενωτέρον, ἀλλὰ καὶ ὀξύτερον καὶ ἀληθινὸν
 κίνδυνον τὸν ἀνταγωνισμόν μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθε-
 τῶν ὁμίλων, ἡ ἔντασις, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἀπὸ δι-
 ετίας ἡ Γερμανία εἰς τοὺς χερσαίους καὶ θαλασσίους

αὐτῆς ἐξοπλισμούς. Διὰ νὰ μὴ ὑστερήσωσιν αὐτῆς,
 ἠναγκάσθησαν, τὸσον ἡ Γαλλία καὶ Ρωσσία κατὰ ξη-
 ράν, ὅσον καὶ ἡ Ἀγγλία κατὰ θάλασσαν, ν' ἀκολου-
 θήσωσι τῆς ἀντιζηλίου τὸ παράδειγμα. Εἰς τοῦτο ὁ-
 φεῖται ἡ τριετής θητεία ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἡ αὐξήσις
 τοῦ ἐνεργεῖα Ρωστικοῦ στρατοῦ. Κατὰ τίνος διη-
 θύνοντο οἱ ἐξοπλισμοὶ αὐτοὶ; Ἡ γενικὴ συνείδησις
 τῆς Εὐρώπης, τὴν ὁποίαν ἡ Γερμανικὴ πολιτικὴ με-
 τοὺς διπλωματικούς αὐτῆς αἰφνιδιασμούς καὶ τὰς ἐν-
 γένει τάσεις αὐτῆς, κατέστησεν ἀνήσυχον καὶ δύσπι-
 στον, ἀπέδιδεν εἰς τὴν Γερμανίαν τὴν φιλοδοξίαν νὰ
 ἡγεμονεύσῃ τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν τοῦτο ἀληθεύει ἢ ὄχι
 δὲν δύναται κανεὶς νὰ βεβαιώσῃ, ἀλλὰ τὰ πράγματα
 εἶνε ἀρκετὰ εἰληλωττα. Ἀληθὲς εἶνε, ὅτι ὁ φιλο-
 πόλεμος ὄργασμος, ὅφ' οὐ κατεῖχετο ἡ Γερμανία,
 ἦτο τὸσον κατὰ δειλος, ὥστε νὰ κινήσῃ τὴν ἐκκλησίαν
 διπλωμάτου ξένου ἐν Βερολίνω, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡ-
 νῶν ἐν συνεντεύξει του, δημοσιευθεῖσι εἰς μίαν τῶν
 πλέον ἐγκρίτων ἐφημερίδων τῆς Γερμανικῆς πρω-
 τεύσεως, ἐτόνισεν αὐτὸν ὡς τὸ πλέον ἀνήσυχον γνώ-
 ρισμα τῆς καταστάσεως. Αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες,
 αἰτίνες ἐσχολάσαν τὰς ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις ταύτας
 τοῦ διπλωμάτου — ὅστις ἐλέγχθη, ὅτι εἶνε ὁ ἐκεῖ πρῶ-
 θεύτης τῆς Ἀγγλίας κ. Γκόσσεν — ὄχι μόνον δὲν ἠ-
 ῆθησαν τὸ βάσιμον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξήρουν τὴν
 ἀνίκητην ὅπως ἡ Γερμανία εἰς πρώτην εὐκαιρίαν κα-
 ταλίβῃ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνω-
 τέραν τῆς τῆς σήμερον, ἠλείου δὲ τοὺς θελήσαντας
 νὰ παρεμβληθῶσιν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν ταύτην.
 Ἦτο φυσικώτατον ἡ ὑπερέντασις τῶν ἐξοπλισμῶν
 τῶν ἀντιπάλων νὰ γεννήσῃ νέας ἀπόψεις κινδύνων,
 ἀλλὰ καὶ νέους ὁρίζοντας δράσεως καὶ ἀποφασιστι-
 κῶν μέτρων. Ὅχι κυρίως ἡ μετὰ τῆς Γαλλίας ἀντίθε-
 σις, ὅσον ἡ μετὰ τῆς Γερμανικοῦ καὶ Σλαβικοῦ ἔρι-
 δις περὶ ἐπικρατοῦσας, ἀνεκρηύσαστο ὡς ζήτημα ἐπιγυ-
 σης λύσεως, ἢ βεβαίως δ' ὅτι ὁ Σλαβικὸς ὄγκος κα-
 θίστατο ἀκαταμείχθως μετὰ παρόδον ὀλίγων ἐτῶν,
 βεβαίως δὲν συνετέλεσεν ὀλίγον εἰς τὴν ἐπίσπευσιν
 τῆς συγκρούσεως. Ἀλλὰ καὶ ὁ μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ
 Γερμανίας ἀνταγωνισμὸς δὲν ἦτο ὀλιγώτερον ὀξὺς
 καὶ ὀλιγώτερον σοβαρὸς, ὥστε ν' ἀποκριθῇ γενικὸς
 φόβος περὶ ἀναποφεύκτου συρράξεως μεταξὺ τῶν δύο
 τούτων Δυνάμειων.

Τὰ πάντα ἐπομένως ἦσαν διατεθειμένα διὰ τὴν ἐκ-
 ραγεῖσαν ἠδὴ κρίσιν καὶ δὲν ὑπελείπετο ἢ ἡ πρώτη
 ἀφορμὴ, ὅπως πραγματοποιηθῇ. Τὸ δράμα τοῦ Σερα-
 γέβου ἦλθε διὰ νὰ ἀναφλέξῃ τὴν πυρκαϊάν καὶ ὁ
 Πρίντσιπ δὲν ἦτο παρὰ τὸ τυχαῖον ὄργανον μᾶς ἀνα-
 ποφεύκτου καταστροφῆς. Ἡ Αὐστρία εἶχε περιέλθει
 εἰς δύσκολον καὶ στενώχωρον θέσιν μετὰ τὸ ἀπροόπτον
 ἀτύχημα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς εἰς τὰ Βαλκάνια. Πολι-
 τικῶς συνδυαζομένη βθέως μετὰ τὸ σύνολον τῶν
 Γερμανικῶν βλέψεων ἐν Ἀνατολῇ Οὐδέεις ἠγγόνει,
 ὅτι ἡ Αὐστριακὴ πολιτικὴ ἐμήνυε δεινὸς κατὰ τοῦ
 καθεστώτος, τὸ ὅποιον ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου
 ἐδημιούργησεν εἰς τὴν Ἰλλυρικὴν καὶ ὅτι κατεγίνετο
 εἰς δραστηρίως ραδιοουργίας, ὑπονομιέσεις καὶ παγι-
 δις. Ἠλίσιε πάντοτε, ὅτι ἡ Ἀλβανία ἢ ἡ Βουλγαρία
 θὰ ἐχρησάμενον ὡς μέσα τῆς ἀνατροπῆς, τὴν ὁποίαν
 παντοστροφῶς ἐβουλοῦμαι. Ἡ δολοφονία τοῦ Σερα-
 γέβου τῆς παρέσχε ἀπροσδόκητον καὶ ἀπρόβλεπτον
 ἐπιχειρήματα ὡς δοκιμίας καὶ θέση ἐκ νέου ἐπὶ τάπη-
 τος τὸ Βαλκανικὸν ζήτημα. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Γερμα-
 νικὴν πολιτικὴν ἢ εὐκαιρία αὐτῆ ἦτο πολὺτιμος, ὅπως
 ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκκαθίρισις τῶν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν
 ἀντιπάλων Δυνάμειων, ἰδίως τῆς Ρωσσίας, διαφορῶν.
 Καὶ ὅταν ὁ πόλεμος εἶνε τὸσον ἐπιθυμητὸς, εἶνε φυ-
 σικώτατον νὰ μὴ εἶνε δυνατόν νὰ προληφθῇ. Καὶ δὲν
 ἀρολήθη, δὲν ἀπεσοβήθη.

Δὲν θ' ἀσκοληθῶμεν περὶ τοῦ πολέμου τούτου ἢ μό-
 νον καθ' ὅσον οἰαδήποτε αὐτοῦ ἐκβάσις δύναται νὰ
 ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν τυχῶν καὶ συμφερόν-
 των. Αἱ προβλέψεις σήμερον εἶνε, ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ
 ὁ συνδυασμὸς τῆς Συνεννοήσεως, ἰσχυρὸς κατὰ ξη-
 ράν, ἰσχυρότατος κατὰ θάλασσαν. Ἀλλ' εἰς τὸν πό-
 λεμον ἐξαιρετικῶς τ' ἀπόροπα παίζουσι σπουδαῖον
 ρόλον καὶ αἱ ἐκβάσεις δὲν ρυθμίζονται οὔτε διὰ μα-
 θηματικῶν ὑπολογισμῶν, οὔτε διὰ θεωρητικῶν ἀξιο-
 μάτων. Ὅπως καὶ ἂν ἔχει ὁμοσ πᾶσα ἐκβάσις τοῦ
 πολέμου τούτου θὰ ἐπηρεάσῃ ἀναγκαίως καὶ ἀναπο-
 τρέπτως τὰ ἡμέτερα πράγματα. Νίκη τῶν Γερμαν-
 κῶν δυνάμειων εἶνε ἀνατροπὴ ὄχι τῆς συνθήκης τοῦ
 Βουκουρεστίου, ἀλλὰ ριζικὴ μεταβολὴ τοῦ ὅλου καθε-
 στῶτος τῆς Βαλκανικῆς. Ἡ Σερβία θὰ διεγρόφατο
 κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ τοῦ χιότου τῶν κρατῶν,
 ἢ Ἀλβανία θὰ ἐτροπλοασιάζετο τοῦλάχιστον, ἢ Ἀλ-
 βανία θὰ κατεῖχετο ἰσως εἰς Θεσσαλονίκην, ἢ Βουλ-
 γαρία θὰ ἐλάμβανε τὴν Καβάλλαν. Ἀλλὰ καὶ τῆς
 Τριπλῆς Συνεννοήσεως ἢ ἐπικρατήσεως ἀφευκτῶς θὰ
 φέρῃ μετασχηματισμὸν τῶν κρατῶν τῆς Ἰλλυρικῆς.
 Ἐὰν ἡ ἀφροσύνη τῆς Τουρκίας περιπλέξῃ τὴν Ἀνα-
 τολίην εἰς πόλεμον νέον ὑπὲρ τοῦ ἐνός τῶν ἀντιμαχο-
 μένων συνδυασμῶν, εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ἴδωμεν ἐκ
 βιθῶν λυόμενον τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα. ἐπὶ βί-
 σεως τῶν ὁποίων δὲν εἶνε εὐκόλος ὁ καθορισμὸς.
 Ἀνεξαρτήτως ὁμοσ τούτου καὶ δεδομένου, ὅτι ἡ Βουλ-
 γαρία θὰ ἐξακολούθησῃ τὴν πολιτικὴν τῆς φρονήσε-
 ως καὶ τῆς ἀναμονῆς ἐν τελείᾳ οὐδτεροτέρη ἢ νίκη
 τῆς Συνεννοήσεως θὰ ἔχῃ ὡς πιθανωτάτην συνέπειαν
 τὴν αὐξήσιν τῆς Σερβίας διὰ τῆς εἰς αὐτὴν ἀποδό-
 σεως τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης ἰσως δὲ καὶ τῶν
 Σερβικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Αὐστρίας. Ἡ Ρουμανία ἐπί-
 σης ἐμμένονα εἰς τὴν φιλικὴν αὐτῆς οὐδτεροτέρη
 ὑπὲρ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως θ' αὐτῆθῃ διὰ τῆς
 μετ' αὐτῆς ἐνώσεως τῶν Ρουμάνων τῆς Τρανσυλβα-
 νίας καὶ Βουκοβίνης. Ἡ Ρωσσία θερμοῦς ἐνδιαφερο-
 μένη ὑπὸ τῶν Σλαβικῶν κρατῶν τῆς Χερσονήσου, θὰ
 εἶρη τρόπον διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ τῶν ἐρίδων καὶ
 ἀμφισβήσεως πάσης διαιρούσης αὐτὰ διαφορᾶς, ὅπως κα-
 ταστῇ παγία ἢ μετὰ τῶν εἰρήνῃ καὶ εὐκόλος ἢ συμ-
 μαχία καὶ συνεργασία. Διὰ τοῦτο εἶνε πιθανώτατον,
 ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ ἰκανοποιηθῇ, λαμβάνουσα τὰς ἐ-
 παρχίας ἐκείνας τῆς Σερβικῆς σήμερον Μακεδονίας,
 ἐν αἷς ὑπάρχουσι βουλγαροὶ πληθυσμοί, ἰσως δὲ
 ἀξιώσῃ καὶ παρ' ἡμῶν πρὸς τοῦτο θυσίας τινὰς, ἀπὸ
 τῶν ὁποίων ἐλπίζομεν, ὅτι θ' ἀπαλλάξωσιν ἡμᾶς ἢ
 Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία. Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ μόνη πι-
 θανὴ ἑδαφικὴ ἐπέκτασις εἶνε ἐν Ἀλβανίᾳ δυνατὴ. Τὸ
 κριτικὸν τοῦτο δὲν θὰ τύχῃ μετὰ τὸσον μικρὰν πείραν,
 τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιχειρηθείσης ἐπιεικείας. Δὲν εἶνε
 γνωστὸν ἐὰν ἡ Ἰταλία ἐπέτιγεν ἀνταλλάγματα καὶ
 ἐν Ἀλβανίᾳ διὰ τὴν λιποταξίαν της ἐκ τῆς Τριπλῆς
 Συμμαχίας, ἀλλ' εἶνε ἀπίθανον, ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς
 Τριπλῆς Συνεννοήσεως θ' ἀνεχθῶσι τὸ ἀμαρτωλὸν καὶ
 ὀλγρότατον κατασκευάσμα τῆς Αὐστροϊταλικῆς δο-
 λιότητος καὶ ραδιοουργίας. Ἡ κατάλυσις του θὰ ἔχῃ
 ὡς συνέπειαν τὴν ἐπέκτασιν τῶν πρὸς βορρᾶν ἐν Ἡ
 πείρῃ ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, ἰσως μέχρι τοῦ Γενοῦσου
 ποταμοῦ, καὶ τὴν πρὸς νότον αὐξήσιν τῶν Σερβομα-
 ροβουνιωτικῶν συνόρων. Ἐκτός τῶν μεταβολῶν τού-
 των, τῶν πολὺ πιθανῶν, ἡ νίκη τῆς Συνεννοήσεως
 θὰ φέρῃ καὶ τὴν λύσιν ὅλων τῶν ἄλλων ἐν Ἀνατολῇ
 ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἰδίως τῶν σοβαρῶν καὶ φλε-
 γόντων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας περὶ τῶν νή-
 σων, τῶν προσφύγων καὶ τῶν ποικίλων ἐρίδων, τὰς
 ὁποίας διαρκῶς δημιουργεῖ ἡ Τουρκικὴ κατοπιστία
 καὶ βαρβαρότης, ἐὰν αὐτὴ κτωρθώσῃ νὰ παρατείνῃ
 τὸν βίον της καὶ εἰς τὴν νέαν περίοδον, τὴν ὁποίαν
 θ' ἀνοίξῃ τὸ τέλος τοῦ σημερινοῦ πολέμου. Φ. Β.

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΥΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Ἀνατὸλ Φράνς, ὁ διάσημος Γάλλος λογογράφος, ὁ θαυμαστής τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐλλαθῆς προσωπικότης τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, ὁμιλοῦν περὶ τηλεπαθείας ἐν ὄνειρῳ, ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ἐπίσδειον, τὸ ὁποῖον διηγείται ὁ Κικέρων :

Δύο νέοι, συνδεόμενοι διὰ στενῆς φιλίας, μετέβησαν εἰς Μέγαρον, κατέλυσαν δὲ εἰς δύο κατοικίας. Μόλις ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἀπεκοιμήθη, εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον του τὸν συνοδοιπόρου του, ὅστις ἐντρομος τῷ ἀνήγγελεν, ὅτι ὁ ἀμφοτέρων του ἐσκόπευε νὰ τὸν δολοφονήσῃ.

— Ἐλα εἰς βοήθειάν μου ! Σπεῦσε ! τῷ λέγει τὸ φάντασμα.

Ὁ κοιμώμενος ἀφνιπτοεὶς ἐνόμισεν, ὅτι ἔβλεπε θῆμα φρικώδους ἐπιόλου καὶ ἀπεκοιμήθη καὶ πάλιν. Ἄλλ' ὁ φίλος του ἐνεφανίσθη εἰς αὐτὸν ἐκ νέου καὶ τὸν ἰκέτευσε νὰ σπεύσῃ, διότι οἱ δολοφόνου ἤτοιμάζοντο νὰ εἰσελθοῦν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ταραχθεὶς μεγάλως διὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ φοβεροῦ ὄνειρου, ἐτινάχθη ἐκ τῆς κλίνης καὶ ἤρρισε νὰ ἐνδύεται. Ἄλλα κατάκοπος ἐκ τῆς ὀδοπορίας, ἐσπεφθη ὅτι πιθανῶς τὸ ὄνειρον νὰ ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς κοπώσεως, διὸ ἔπεσε πάλιν εἰς τὴν κλίνην καὶ ἀπεκοιμήθη. Μετ' ὀλίγον ὁ φίλος του ἐνεφανίσθη τρίτην φοράν. Τώρα ἡ μορφή του εἶχε νεκρικὴν ἀχρότητα, τὸ δὲ σῶμά του ἦτο αἰμόρφυτον καὶ ἠκρωτηριασμένον.

Μὲ φωνὴν πένθιμον τῷ εἶπε.

— Τάλαιπῶρε ! Δὲν ἤλθες ὅταν σὲ ἐφώναξα. Τώρα πλέον ἐτελείωσε. Εἶνε ἀργά. Σκέψου μόνον νὰ ἐκδικηθῆς τὴν δολοφονίαν μου. Ἄμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου θὰ συναντήσῃς εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως ἓνα ἀμαξάκι πλήρες κοριῶν. Σταμάτησέ το καὶ ἀπαίτησε νὰ τὸ δειλάσῃς. Ἐκεῖ μέσα θὰ εἴρῃς τὸ πτώμά μου. Ἀπόδος εἰς τὸν νεκρὸν μου τὰς τιμὰς τῆς ταφῆς καὶ καταδίδωε τοὺς δολοφόνους μου.

Ὁνειρὸν τόσον ἐπιμόνον, λόγοι τόσον σαφεῖς, δὲν τῷ ἀφῆκαν πλέον τὸν ἐλάχιστον διαταγμὸν. Ἐτρεξεν εἰς τὴν πύλην τῶν Μεγάρων, εὔρε τὸ ἀμαξάκι καὶ συνέλαβε τὸν ὀδηγόν, ὅστις ἀμέσως ἐταράχθη. Ἀπῆρσαν τὴν κοριῶν καὶ τὸ ἠκρωτηριασμένον πῶμα τοῦ θύματος ἀνεκαλύφθη κεκρυμμένον κάτωθεν αὐτῆς.

Ὁ Ρωμαῖος ρήτωρ καὶ φιλόσοφος δὲν ἦτο εὐπιστός· τοῦναντίον μάλιστα ἐχλεύαζε τὰ πλήθη, τὰ πιστευόντα εἰς τοὺς ὀνειροὺς, χαρακτηρίζεται δὲ ὡς πρόδρομος τοῦ Βολταίρου καὶ ἀντικληρικὸς τῶν εἰδωλολατρικῶν χρόνων. Ἐν τούτοις ἐπίστευεν εἰς τὴν δι' ὄνειρον τηλεπαθειάν.

Ἄλλ' ὁ Ἀνατὸλ Φράνς, σκεπτικὸν καὶ δύσπιστον πνεῦμα, πεποιθῆσθαι ἔχει μόνον περὶ ὧν βεβαίως αὐτὸν αἰ αἰσθηθεῖς του· καὶ τότε δὲ πάλιν ὄχι πάντοτε.

— Ἐάν ἔβλεπα, λέγει, ἐμπρός μου τὸν διάβολον, θὰ τῷ ἀπεκρινόμην :

— Σὲ βλέπω, εἶσαι σὺ, ἀλλὰ δὲν σὲ πιστεύω !...

Ἡ ἐπιστήμη ὅμως δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν παθητικὴν δυσπιστίαν ψηλαφῶν, διατάζει, ἀμφιβάλλει, ἀλλὰ ἐνεργεῖ, προσπαθεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Κρούκ, ὁ διάσημος διὰ τὰς ἐργασίας του, αἵτινες ἠνοῖξαν τὴν ὁδὸν εἰς τὸν ἄνευ σώματος τηλεγράφου, ὁμιλοῦν ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ τῶν Φυσικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Λονδίνου, ἔλεγεν : Ἡ τηλεπαθειᾶ, ἡ μεταβίβασις τῆς σκέψεως ἢ τῶν συναισθημάτων κατ' εὐθείαν ἀπὸ ψυχῆς εἰς ψυχὴν, ἄνευ μεσολαθήσεως τῶν αἰσθητη-

ρίων, ἀποτελεῖ νέαν καὶ παραδόξον ἀντίληψιν, ἣτις εὐρίσκει πολλοὺς δυσπιστοὺς. Ἐν τούτοις τὰ γεγονότα ταῦτα δύνανται νὰ εἴνε ἀληθῆ χωρὶς νὰ ἀντιστρατεύωνται κατ' οὐδεμίαν ἤδη γνωσθεῖσιν ἀληθείαν. Ὁ Κρούκ ὑπέμνησεν ὅτι ἐν τῷ σύμπαντι, τὰ πάντα εἶνε ἀναπάσεις, καὶ ὅτι εἶνε ἀποδεδειγμένον, ὅτι αὐτὰ χροσιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ μεταβιβάζονται εἰς τὰ αἰσθητήρια ἡμῶν — ἰδίως τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ἀκοῆς — οἱ ἐξωτερικοὶ ἐρεθισμοί. Οἱ φυσικοὶ ὑπελόγησαν τὰς ἀναπάσεις ταύτας, ἀνερχομένας ἀπὸ μᾶς μέχρι δύο χιλιάδων δισεκατομμυρίων ἀνὰ δευτερόλεπτον. Διὰ τοιοῦτων ἀσπληκτικῶν ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος παλμῶν, ἀλλ' ἐν τούτοις πραγματικῶν, αἰσθανόμεθα τὸν ἠλεκτρισμὸν, τὸ φῶς, τὰ χρώματα.

Ὁ Κρούκ ζητεῖ νὰ μάθῃ ἂν ἀνάλογοι παλμοὶ δύνανται νὰ ἐκπέμνουνται ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ νὰ προχωρῶσι μακρὰν μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός, ἐξερεθίζοντες τὰ κύτταρα ἐτέρου ἐγκεφάλου. Ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, λέγει, οὐδεὶς φυσικὸς νόμος παραβιάζεται, καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ καταφεύγωμεν εἰς ὑπερφυσικὴν δύναμιν διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν τὰ φαινόμενα ταῦτα.

Πολὺς λόγος ἐγένετο πρό τινα ἐτῶν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ καὶ τῇ παγκοσμίῳ δημοσιογραφίᾳ περὶ τοῦ ἐξῆς τηλεπαθητικοῦ γεγονότος : Δύο ἰδίωμοι ἀδελφοί, Φρέδ καὶ Φράγκ Πράττ, κατήγοντο ἐκ Σικάγου, καὶ ἠγαπῶντο πολὺ· ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐστάλη ὡς στρατιώτης εἰς τὰς Φιλιππῖνας νήσους· ἀποθνήσκων δὲ εἰς τὴν Μανίλλαν, ἀνήγγελε τηλεπαθητικῶς τὸν θάνατόν του εἰς τὸν ἀδελφόν του, εἰς τὸ Σικάγον.

Περὶ τοῦ φαινομένου τούτου ἠσχολήθη, λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ἰδικῶν του συναισθημάτων, ὁ Ἴταλὸς Αἰμίλιος Γκουαρίνη. Ὁ Γκουαρίνη εἶνε γνωστότατος εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον διὰ τὰς ἠλεκτρικὰς ἐφευρέσεις του· αὐτὸς εἶνε μάλιστα ὁ τελειοποιήσας τὸ σύστημα τοῦ ἄνευ σώματος τηλεγράφου τοῦ Μαρκόνι. Διαμένει ἐν Βελγίῳ. Ἡ μήτηρ του διέμενε ἐν Νεαπόλει, ἔγραφε δὲ εἰς αὐτὸν τακτικώτατα. Μίαν νύκτα εἶδε τρομακτικὸν ὄνειρον : τὴν μητέρα του ἀγωνίσαν. Ἠγέθη ν' ἀνάψῃ τὸ φῶς, ὅτε ἠκούσεν αὐτὴν λέγουσαν θλιβερῶς :

— Αἰμιλιε, αἰσθάνομαι, ὅτι ἀποθνήσκω, ἂν θέλῃς νὰ μὲ ἴδῃς μίαν φοράν ἀκόμη, ἔλα, ἔλα γρήγορα !

Δὲν ἦτο ὄνειρον πλέον· ὁ Γκουαρίνη δὲν ἐκοιμήτο. Ἦτο μεσονύκτιον. Δὲν ἔπεσε πλέον νὰ κοιμηθῇ. Θλιβερὸν προαίσθημα τῷ ἔλεγεν, ὅτι ἡ φιλιότης τῆς μητέρας του κατὰ κατὰ ἐπαθε. Ἐπερίμενε μὲ ἀγωνίαν νὰ ἐξημερώσῃ. Τὸ πρωτὸ ὁ διανομὸς τῷ ἔφερεν ἐπιστολὴν τῆς μητέρας του. Τὴν ἄνοιξε καὶ ἀναγινώσκει ἀκριβῶς τὰς λέξεις, τὰς οποίας εἶχεν ἀκούσει πρό ὀλίγων ὥρων.

Ἀμέσως ἔσπευσεν εἰς Νεάπολιν. Ἡ μητέρα του εἶχε προσβληθῆ ὑπὸ παραλυσίας καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ σπεύσαντος υἱοῦ τῆς.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους δύο ὑποθέσεις προσπαθοῦσι νὰ ἐξηγήσωσι τὰ τηλεπαθητικὰ φαινόμενα.

Κατὰ τὴν πρώτην τὸ τηλεπαθητικὸν — κατὰ τὸ τηλεγράφημα — διαμείβεται μεταξὺ προσώπων ἔχόντων συγγενῆ τὸν χαρακτήρα, χορδισμένον ὅπως εἶπεν εἰς τὸν αὐτὸν τόνον, ὅπως τὰ μουσικὰ ὄργανα, μεταξὺ προσώπων, τῶν ὁποίων αἱ ἔξεις, ἡ ἰδιοσυγκρασία, τὰ συναισθήματα ἔχουν πλήρη ὁμοιότητα.

Κατὰ τὴν δευτέραν τὸ τηλεπαθητικὸν συμβαίνει ὁμοίως εἰς ἀνθρώπους συλλογίζονται μὲ ὄλην τὴν ἔντασιν τοῦ πνεύματός του ἓνα ἄλλον, καταβάλλει δηλαδὴ προσπάθειαν θελήσεως, συγκεντρώνουσιν ὄλην τὴν προσοχήν του ἄνευ τῆς ἐλαχίστης διακοπῆς εἰς τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον βλέπει νοεῶς.

Ὁ Γκουαρίνη κλίνει ὑπὲρ τῆς δευτέρας ἐξηγήσεως.

«Τὸ παράδειγμα τοῦ Σικάγου, λέγει, ἐνισχύει τὴν πρώτην ὑπόθεσιν, ἣτις ἄλλως ἔχει ἐπιστημονικὴν βάσιν. Εἰς τὴν ἀσυστηκὴν καὶ τὸν ἠλεκτρισμὸν γνωστὸν εἶνε τὸ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον καλεῖται ἀ ν τ ῆ κ η σ ι ε .

Ἄν ἔχομεν δύο ὁμοῖα διακρίματα καὶ ἐποπτεύομεν τὴν δόνησιν τοῦ ἐνός, τὸ ἔπειτα θ' ἀντηχῆται ἀπ' ἐκείνου. Ἄν παραγάγωμεν ἠλεκτρικὰ ρεῖματα ἀπὸ τοῦ ἠλεκτροῦ τολαντεῦτοῦ, θὰ ἴδωμεν δονούμενα τὰ ὁμοῖως ἐρρυθμιζόμενα ἠλεκτρικὰ σώματα. Τοῦτο ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὸ μέσον, δι' ὃ τρεῖται ἡ μυστικότης εἰς τὸν ἄνευ σώματος τηλεγράφου τοῦ Μαρκόνι. Ὁ κομπὸς καὶ ὁ δέκτης εἶνε ἐρρυθμιζόμενοι εἰς ἓνα ὁρισμένον τόνον· καὶ μόνον ὁ ὁμοῖως ἐρρυθμιζόμενος δέχεται τὸ τηλεγράφημα.

Δὲν εἶνε λοιπὸν δυνατὸν ὁ συντονισμὸς οὗτος νὰ συμβαίῃ καὶ εἰς τὰς νευρικὰς δονήσεις ; Δύο ἄνθρωποι ὁμοιῶντες κατὰ τὰς σκέψεις καὶ τὰ συναισθήματα, ὁμοῖως ἐρρυθμιζόμενοι σ μ ε ν ο ι, δύνανται νὰ ἀναλλάξωσι τηλεπαθητικὰ ἀγγέλματα.

Ὁ Γκουαρίνη φρονεῖ, ὅτι ἂν ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἦτο ἀληθὴς, τὸ τηλεπαθητικὸν ἀγγέλιμα ἔπρεπε νὰ δέχονταν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι, εὐρισκόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ ψυχικῷ συντονισμῷ μὲ τὸν ἀποστολέα.

«Ἐγὼ παραδέχομαι, λέγει, τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν, ἣτις ἐνισχύεται καὶ ἐκ τῆς ἰδικῆς μου τηλεπαθητικῆς περὶ τῶσεως.

Τὸ φαινόμενον τῶν διδύμων ἀδελφῶν τοῦ Σικάγου, ὄχι μόνον δὲν διαφεύγει τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνισχύει. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἐτόνισαν τὴν ὁμοιότητα τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἀδελφῶν Πράττ· ἀλλ' οὐδεὶς δόναται ν' ἀρνηθῇ τὴν μεγίστην ἔντασιν τῆς σκέψεως καὶ τῆς βουλήσεως, τὴν ὁποῖαν ὁ Φρέδ συνεκέντρωνεν ἐπὶ τὸν ἀδελφόν του Φράγκ, ἀπὸ μάλιστα εἶνε γνωστὸν μὲ πόσῃ ἀπειρῶν στοργῇ ἠγαπῶντο οἱ δύο ἀδελφοί. Καὶ τί ἄλλο ἀπλοῦστερον καὶ φυσικώτερον τοῦ νὰ στρέφῃ ὁ ἐτοιμοθάνατος, καθ' ἣν στιγμήν ἀποθνήσκει, ὄλην του τὴν διάνοιαν, ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του εἰς τὸν μακρὰν προσφιλέστατον ἀδελφόν ;

Ἐπιβεβαιῶν τὸς λόγους τοῦ Κρούκ ὁ Γκουαρίνη, ἐπάγει : Πᾶσαι αἱ ἐνεργεῖαι ἀνάγονται εἰς μίαν. Εἶνε δὲ αὕτη ὁ αἰθῆρ· οὗτος δονούμενος παράγει τὴν θερμότητα, τὸ φῶς, τὸν ἠλεκτρισμὸν. Ἡ θερμότης, τὸ φῶς, αἱ ἠλεκτρικαὶ ἐκποικαὶ δύνανται νὰ συγκεντρωθῶν δι' ἀνεπαρκαστικῶν ὀργάνων εἰς ἓν ὀρισμένον σημεῖον. Διατ' λοιπὸν νὰ μὴ προσθέσωμεν εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἐνεργείας καὶ τετάρτην, ἀνάλογον πρὸς αὐτάς, καθὸ ἀκτινοβόλον καὶ αὐτὴν, τὴν νευρικὴν ἐνεργεσίαν, ἣτις διὰ τῆς δυνάμεως τῆς βουλήσεως δύναται νὰ συγκεντρωθῇ εἰς ὀρισμένον σημεῖον τοῦ ἀπειροῦ διαστήματος ἢ εἰς ὀρισμένον πρόσωπον, μακρὰν εὐρισκόμενον ;

Ἡ ἀρχὴ νὰ διακοπῆται μὲ ὄλην τὴν ἔντασιν τοῦ πνεύματός μας ἐν πρῶτον ἢ πρᾶγμα καὶ ἡ νευρική μας ἐνεργεῖα θὰ μεταβαλῇ νὰ τὸ εἴρῃ. Τὰ νευρικὰ κύματα, τὰ κύματα τῆς ψυχῆς, ὅπως τὰ ἠλεκτρικὰ κύματα θὰ διασπῶνται θάλασσης καὶ βουνῶν καὶ θὰ μεταβαλῶνται εἰς τὸν δέκτην, διὰ μέσου τοῦ δια-

στήματος, ὡς συμβαίνει εἰς τὸν ἄνευ σώματος τηλεγράφου.

Ἐννοεῖται ὅτι πρέπει ἀκόμη νὰ ζητηθῇ καὶ εὐρεθῇ, ὅτι ἀπαιτεῖται πρὸς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς τηλεπαθείας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐπιστήμη δὲν κἀθετα μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ εἴρῃ ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς, ἐν τῷ «ἀσυνεθῆ» τὰ ἀόρατα μηχανήματα τοῦ ἄνευ σώματος τηλεγράφου τῶν ψυχῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἀμερικῇ, εἰσέρχεται ὑπὸ ἐκπερασεστάτων φυσιοδράμων καὶ ψυχολόγων διευσθυμένω, σπλέγουσι τὸ ὕλικόν, ἐξ ὃ ὅ ἀνακαλύψῃ ἢ ἀλήθεια· ἔχουσι πολυαριθμοὺς πρῶτους, τοὺς ὁποῖους ἀποστέλλουσι πανταχοῦ, διου ἤθελε παρατηρηθῇ σπουδαῖον φαινόμενον τηλεπαθείας, ὡς αἱ ἀσφαλίστικα εἰσέρχεται ἀποστέλλουσι τοὺς πρῶτους· τῶν, ὅταν γίνονται πυρκαϊαί. Οἱ πρῶτοι οὗτοι διευσθυνοῦσι διαπιστωθῆ, ὅπως εἶπεν, ἀνάγκισιν. Ζητοῦσιν ἀκριβεστάτας πληροφορίες περὶ τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῶν ὁραματιζόμενων περὶ τῶν κληρονομικῶν προδιαθέσεων τῶν. Συντάσσουν ἐκθέσεις καὶ πρωτόκολλα.

Ἡ ἐπιστήμη, τὸ βλέμμα ἔχουσα προσσημειώμενον εἰς τὰ γεγονότα ταῦτα, προσποθεῖ νὰ παραγάγῃ τὸν σπινθηρῶν, ὅστις θὰ φωτίσῃ καὶ τὸ φαινόμενον τῆς τηλεπαθείας.

Δ'.

Ὁ ἄνθρωπος ἀνεκάθεν ζητεῖ νὰ ἐξερευνηθῇ τὸ σῆμα κατ' ὄλην τὰς διευθύνσεις· ἀγωνίζεται νὰ μάθῃ τὰ ἀπόκρυφα τοῦ ὕψους : τὸν ἀστέρον καὶ τοῦ ἀπῆρος, τὰ ἀπόκρυφα τῶν ἄκρων, τῶν παγομένων πύλων, τὰ ἀπόκρυφα τοῦ βάθους : τῶν σκοτεινῶν βυθῶν τῆς θαλάσσης καὶ τῶν περιφλεγῶν σπλάγγων τῆς γῆς. Σχετικῶς βραδύτερον διηθύνει τὸ βλέμμα του καὶ πρὸς μίαν ἄλλην ἄδυσον, τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν. Μὲ τὸν προβολέα τῆς ἐπιστήμης ζητεῖ νὰ φωτίσῃ καὶ ταύτην.

Ἐξηκριβώθη πλέον, ὅτι ἡ ψυχὴ ἡμῶν κέχρηται δυνάμεις ἀγνώστους ἐτι εἰς ἡμᾶς, διαφευγούσας τὴν ἀντίληψίν μας, καὶ ὅτι αἱ αἰσθηθεῖς ἡμῶν, τὰς οποίας θεωροῦμεν κυρίαν πληγὴν τῆς ἐμπειρίας εἶνε ἀνεπαρκῆ ὄργανα.

Κατωρθώθη ἡ ἀσθενὴς ἡμῶν ἀκοὴ ν' ἀκούῃ διὰ τοῦ τηλεφώνου εὐκρινῶς φράσεις, ἐρχομένας ἐκ τοῦ ἄλλου ἡμισφαιρίου, τὸ δὲ ἀσθενὲς βλέμμα ἐνισχυόμενον ὑπὸ τεραστίων ὕαλινων ὀφθαλμῶν νὰ προσκτείνεται μέχρι τῶν μυστηρίων τοῦ κόσμου τῶν ἀστέρων. Ὁμοίως θὰ συμπληρωθῇ καὶ τὸ ψυχικὸν τηλεφώνον καὶ θὰ τεχνουργηθῇ τελειότερον καὶ τὸ ψυχικὸν τηλεσκόπιον.

Τοὺς ἀμαθεῖς ἢ εἰς ἄκρον δυσπιστοὺς, τοὺς ἀγνωστοὺς ἢ ἀρνομένους τὰς κερηρυγμένους πηγὰς, τὰς οποίας ἔχει ἡ ψυχὴ ἡμῶν, εἰς σφοδρὸν παρομοιάζει πρὸς τὸν τρωπὸν ἐκείνον βασιλέα τοῦ παραμυθιοῦ, ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι εἶνε πτωχός, διότι δὲν ἔβλεπε τοὺς θησαυροὺς του.

Ἄλλ' ἡμεῖς μετὰ τῆς ἐπιστήμης ἀς στρέψωμεν βλέμμα πλῆρες ἐκπίδους εἰς τὸ μέλλον. Διὸ δὲν βλέπομεν, ἐτι ἓνα ἀστὲρα καὶ ἀγνωστοὺς τὴν ἵσραῆλ τῶν, ἔπειτα ὅτι δὲν μαρμαίρει οὗτος εἰς τὰ βάθη τοῦ ἄκρον, ὁρατὸς εἰς μέλλοντας εὐταχεστέρους ὀφθαλμούς ;

Ἀρσεντέλης Κουρτέλης

Η ΑΛΛΗ

ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου και τέλους)

Ἡ Ζαννέτα ὁμως ἐπέστρεψεν ἀνευ συγκινήσεως εἰς τὴν κἀμαρὰ τῆς. Εἰς τὴν ἀπροσδόκητον ἐπίσκεψιν τοῦ Παύλου δὲν ἠθέλησε νὰ προσδώσῃ οἰδημίαν ἐξαιρητικῆς σημασίας. Ἡ ὑπερηφάνειά τῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ γνώσις τῆς ἀδυναμίας τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Παύλου ἀφ' ἑτέρου, δὲν τῆς ἐπέτρεπαν νέας ματαίας δειροπολήσεις. Ἐἶνε ἀληθὲς, ὅτι εἰς τὰ μάτια τοῦ Παύλου, τὰ γλυκὰ καὶ τρυφερὰ, ἐδιάβαζε συχνὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην του. Ἀλλ' ἀγάπη, ἡ ὁποία δὲν ἔχει τὸ θάρρος διὰ μιᾶς ὁμολογίας πλήρους νὰ ἐκδηλωθῇ, ἡ ὁποία δὲν ἔχει τὸ θάρρος, ὑπερήφανος καὶ μεγάλη, καὶ καταπλήσσοισα νὰ φανῇ, ἀγάπη σὰν τοῦ Παύλου, ἀγάπη κρυφῆ, διστακτικὴ καὶ ἀτολμη, ἀγάπη τέτοια δὲν θὰ εἴκνε ποτὲ τὴν ἰδιότητά τῆς.

Μόνῃ ἡ Νίνα, βεβαίᾳ πλέον περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς αὐριανῆς ἐπισκέψεως τοῦ Παύλου, ἐφλυαροῦσε διαρκῶς καθ' ὅλο ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα. Καὶ εἰς τὴν ἀδελφικὴν ἐκείνην ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς, ἡ Ζαννέτα, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Νίνας, τῆς ἀπῆντα μόνον με εἰρωνικὸν μειδίαμα.

Ἡ Φρόσω ἦτο εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐπαυλῆός τῆς στὴν Κηφισιά, ὅτε ἐνεφανίσθη ἔμπρός τῆς ὁ Παῦλος. Τὸν ὑπεδέχθη μὲ ἐπιφώνημα χαρᾶς, τὸν ἐνηγκαλίσθη καὶ μὲ μιὰ ἀνιπομονοῦσαν τὸν ἔσυρε μέσα εἰς τὴν τραπεζαρίαν τοῦ πρώτου πατώματος λέγουσα:

— Ἐὰν μὲ μοῦ πῆς τὰ νέα. Ἐγὼ σὲ ἐνόμιζα στὴν Ἀλεξάνδρεια.

— Ὁ ἀνδρᾶς σου ποῦ εἶνε; ἠρώτησεν ὁ Παῦλος.

— Λεῖπει σὰν λουτρό.

— Τὰ παιδιὰ;

— Ἡ Νινούλα ἐβγήκε μὲ τὴν δασκάλα τῆς καὶ ὁ Νίκος ἐπῆγε νὰ παίξῃ ταινίους. Θὰ τοὺς ἴδῃς στὸ τραπέζι. Ἀλλὰ ἀνιπομονοῦ. Πές μου τὰ νέα. Ξέρεις ὁ Χρῆστος περιμένει τηλεγράφημα σὰν λουτρό.

— Τί τηλεγράφημα;

— Τῶν ἀρραβῶνων σου.

— Θὰ τὸ λάβῃ.

— Ἀλήθεια; Πές μου λοιπὸν νὰ χαρῶ.

— Καὶ βέβαια νὰ χαρῆς. Ἀἴριο τὸ πρῶτ' ἂν ζητήσω τὴν χεῖρα τῆς Ζαννέτας καὶ πιστεύω νὰ μὴ μοῦ τὴν ἀρνηθῇ ὁ γαμβρός τῆς.

— Ποιᾶς; ἠρώτησεν ἡ Φρόσω ἀχρῆσασα.

— Πῶς; ἔχασες λοιπὸν τὴ Νίνα καὶ τὴ Ζαννέτα τῆς Αἴγυπτου;

— Ὅστε ἐξακολουθεῖς ἀκόμη τὴν ἀνότητ' ἐκείνην ἰδέα;

— Ναί, γιατί τὴν ἀγαπῶ.

— Ἄ! τὴν ἀγαπᾶς; Ἀπὸ πότε ἔγινες τόσο εὐαίσθητος, ὥστε νὰ αἰσθάνεσαι καὶ παλμούς ἀγάπης; «Φρόσω!»

— Θέλεις νὰ σοῦ ἐπαναλάβω καὶ πάλι, ὅτι σοῦ εἶπα στὸ χωριγιὸ γιὰ νὰ σὲ ἐμποδίσω ἀπὸ μιὰ τρέλλα; Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται γιὰ ἕνα ἄνθρωπο τῆς ηλικίας σου, αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ λέγονται κάθε μέρα. Σοῦ εἶπα μιὰ φορὰ καὶ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἀρκετό. Ἀγάπες! κολοκύθια. Στὴν ἐποχὴ μας δὲν ἀγαποῦσαμε, ἐκντᾶζαμε ποῖον εἶνε τὸ συμφέρον μας καὶ γιὰ αὐτὸ ἐγινόμεθα καὶ εὐτυχεῖς. Τί θὰ σοῦ φέρῃ αὐτὴ μὲ τὰ ὄραια μάτια καὶ τὸ λυγερὸ ἀνάστημα. Θὰ σοῦ φέρῃ τὴν δυστυχία. Ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν εἰμπορῶ νὰ δεχθῶ ἐδῶ εἰς τὸ σπίτι μου μιὰ πτωχὴ νέα. Σήμερα μὲ τὰ πλούτη μου κατέχω μιὰ καλὴ θέσι.

Ἐδῶ ἂν θελήσω εἰμπορῶ νὰ προσκαλέσω εἰς ἕνα τσάι ἢ σὲ μιὰ καλοκαιρινὴ εορτὴν ὄχι μόνον ὅλην τὴν ἐκλεκτὴν κοινωνία τῆς Κηφισιάς, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ὑψηλὰ πρόσωπα. Δὲ μὲ ἐρωτοῦν οὔτε πῶθεν ἦλθα, οὔτε ποῖα εἶνε ἡ οἰκογένειά μου, οὔτε πῶς ἐκέρδισε τὰ χρήματά του ὁ Χρῆστος· τοὺς ἀρκεῖ ὁ πλοῦτος του γιὰ νὰ τοὺς θαμβώσῃ ὅλους. Ἐοῦ τί θὰ κάμῃς μὲ τὴν φτωχὴν γυναῖκά σου; Θὰ βλέπῃς ἀπὸ μακρὰ ἀκόμη καὶ τὴν βίλλα τῆς ἀδελφῆς σου. Ἐνῶ ἂν πάρῃς τὴν ἄλλη! Ἡ ἄλλη μὲ τὰ πλούτη τῆς θὰ σοῦ ἀνοίξῃ τὸν δρόμο τῆς εὐτυχίας, ὅπως τὴν ἀνοίξαν καὶ σὲ μένα τοῦ ἀνδρός μου τὰ χρήματα. Ὁ ἄλλος, μὲ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς, καθισμένος σὲ μιὰ πολυτελῆ καρέκλα, ὁ Παῦλος ἀκούει τῆς ἀδελφῆς του τὸ κατηγορητήριον. Κάθε λέξις τῆς ἐξυπνᾷ μέσα του τὴν δίψαν τοῦ πλοῦτου, τὸν ὁποῖον γιὰ μιὰν μόνην στιγμὴν κατώρθωσε νὰ κατασιγάσῃ τὸ φῶσμα τῆς ἀγάπης. Ἡ διστακτικότης τοῦ χαρακτῆρος του ἀνεφαίνεται Ἡ ψυχὴ του ἐν τούτοις παλαίει ὀλίγον ἀκόμη, ἀλλὰ εἰς τὴν πάλιν ἀλλοίμονο, ὑποχωρεῖ ἡ ἀγάπη του. Φαίνεται ἡ νίκη τῆς Φρόσως θὰ εἶνε τελεία. Ὅταν μετὰ δύο ὥρας ἐχωρισθῆσαν οἱ δύο ἀδελφοί, ὁ Παῦλος τῆς εἶπε:

— Φρόσω ἔχεις δίκιο. Μιᾶς σωστά. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν σοῦ δίδω τὸν λόγον μου, θὰ πάρω τὴν ἄλλην.

Τὴν ἐπομένην ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Οὔτε κἀν ἐσκέφθη ὅτι τὸν ἐπεριμένεν ἡ Ζαννέτα καὶ ὁ γαμβρός τῆς. Πρὶν κατέβῃ ὁμως εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Τριπέζαν τῶν Ἀθηνῶν διὰ νὰ συναντήσῃ ἐκεῖ κάποιον ὑπάλληλον φίλον του. Καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ κατήρχετο τὰς ὀλίγας βαθμίδας τοῦ τραπέζιτου καταστήματος, εὐρέθη ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν Γιώργο τὸν ἀντίπαλον τοῦ χωριγιῶ. Ὁ Παῦλος ἀντιπαρήλθε μὲ προσποιητὴν ἀδιαφορίαν καὶ μιὰ ὀργὴν μεγάλη ἐκόχλασε μέσα του, ὅταν τοῦ ἐφάνη, ὅτι ὁ Γιώργος ἐζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ τὸν θυρωρὸν περὶ τῆς κατοικίας τοῦ Στεφάνου τοῦ γαμβροῦ τῆς Ζαννέτας.

Ἀπὸ μῆγας βραδύτερον ὁ Παῦλος ἦτο σύζυγος τῆς πλουσίας Ἀλεξανδρινῆς. Ἡ ἄλλη, ἡ Ἐργίνη, ἔφερε τὰ πλούτη πρὸς τὸν σύζυγόν τῆς, ὅπως ἐπόθη ἡ Φρόσω, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἔφερε καὶ τὴν εὐτυχίαν. Ἄλλως ἡ ἀσχημία τῆς —διὰ τὴν ὁποῖαν αὐτὴ δὲν ἦτο υπεύθυνος— ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε δὲν ἔχοιεν νὰ τὴν καλύψῃ οὔτε μὲ τὸ φτιασίδι, τὸ ὁποῖον ἔφερε κατ'εὐθείαν ἀπὸ τὸ Παρίσι, οὔτε μὲ τὴν πολυτέλειαν, μὲ τὴν ὁποῖαν προσελάθει νὰ σκεπασθῇ τὰ πολλά τῆς κόκκαλα.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ὁ Παῦλος παρασυρόμενος πάντοτε ἀπὸ τὰ λόγια τῆς Φρόσως καὶ τὴν ἐπιβολὴν, φαίνεται ὅτι θὰ διήρχετο ἕνα βίον ἀνεκτὸν πλησίον τῆς Ἐργίνης. Ἦτο ἄλλως τε καὶ φύσεως καλῆς ἡ Ἐργίνη καὶ αὐτὴ ἡ καλωσύνη ἔκαμε πολλὰς νὰ λησμονήσῃ ἡ ἀσχημία τῆς. Ὅταν ὁμως μετ' ὀλίγον ἤρχισεν ἡ ἐργασία τοῦ χειμῶνος καὶ ἐπέστρεψαν ὅλοι οἱ Ἐλληνες εἰς τὸ μικρὸ χωριγιὸ, ἐπανήλθε καὶ ὁ Γιώργος ἀπὸ τὸ ἔξ' Ἀθηνῶν ταξεῖδι του. Ὅποια δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπλήξις ὅλων ὅταν εἶδαν ὅτι εἰς τὸν θρακίονα του ἐστηρίζετο μιὰ ὄραια καὶ νέα σύζυγος, καὶ ἡ σύζυγος αὐτὴ δὲν ἦτο ἄλλη παρὰ ἡ θελητικὴ Ζαννέτα. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ ζωὴ τοῦ Παύλου καθίστατο ἀδύνατος. Ἡ παρουσία τῆς Ζαννέτας εἰς τὸ ἴδιο χωριὸν, ἡ θῆα τοῦ συζύγου τῆς, τὸν ὁποῖον ἐφαντάζετο εὐτυχῆ παρὰ τὸ πλευρόν τῆς, ἡ συντροφία τῆς Ἐργίνης

δι' αὐτὸν καὶ οἱ αἰώνιοι μετ' αὐτῆς δεσμοὶ του, τὸν ἔκαμαν νὰ μισῶν σχεδὸν τὴν ζωὴν.

Δὲν ἐσκέπτετο πλέον παρὰ τὴν Ζαννέταν. Μέσα στὴν ἐργασίαν του, στὰς ἐπασχολήσεις του, δὲν ἐφαντάζετο παρὰ αὐτὴν. Καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τοῦ ἔγινεν ἀφορητῶς ὀδυνηρὰ ἡ σκέψις, ὅτι ἡ Ζαννέτα ἀνῆκε εἰς τὸν Γιώργο, ὅτι τὰ μάτια τῆς θὰ ἐφωτίζοντο ἀπὸ τὴν ἀγάπην του, ὅτι ἡ κεφαλὴ τῆς θὰ ἐκλινε συχνὰ εἰς τὴν ἀγκάλην του, ὅτι τὰ χεῖλη τῆς τὰ λατρευτὰ θὰ ἐφύρισον ἀπὸ τὰ φιλήματα του....

Αὐτὸ ἦτο τὸ μαρτύριον τῆς ζωῆς.

Καὶ δι' αὐτὸ ἕνα προῖ ἐξῆπνησεν ἀποφασισμένος. Χωρὶς νὰ εἰπῇ τίποτε εἰς κανένα ἐτοίμασε μιὰ μικρὴ βαλίτσα, ἐπῆρε ὅσα χρήματα εἶχε ἰδίκα του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Κάϊρον. Τὴν ἴδια ἡμέρα εἰς τὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ Πατριαρχείου ἐπέδιδε μιὰ αἴτησι περὶ διαζυγίου. Μάτην ἐκεῖ προσεπάθησαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν τοῦ σκοποῦ του. Ἀνένδοτος διὰ πρώτην φορὰ ἐπὶ τῆς ζωῆς του δὲν ἐκάμφθη ἀπὸ τῶν ἄλλων τὰς συμβουλὰς καὶ προτροπὰς. Ἄμα ἔγινεν ἡ αἴτησις του δεκτὴ διηρηθῆναι εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ ἔβγαλε ἕνα εἰσιτήριον διὰ τὸ Σουδάν. Τίποτε δὲν τὸν ἐκράτει πλέον εἰς τὴν κάτω Αἴγυπτον, καὶ ἤθελε νὰ φύγῃ μακρὰν ἀπὸ τὴν τῆς Ἐργίνης, ἐμίσει περισσότερο τὴν Φρόσω, τὴν κυρίαν αἰτίαν τῆς δυστυχίας του.

Ὁ Παῦλος μὲ τὸ πρῶτο τραῖνον φεύγει. Ὁ σιδηρόδρομος βαίνει ἀργὰ παραπλεύρως τοῦ Νείλου καὶ ὁ Παῦλος ἰσχυρίζεται νὰ παραθύρον ἀποχαιρετᾷ τοὺς γνωστοὺς του τόπους, καὶ ἀφηρημένος θεωρεῖ τὰ μι-

Ἡ ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΡΟΤΣΙΛΔΕΙΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

[Ἡ ἀναλαβὴ τῆς κρίσεως τῶν ὑποβληθέντων ἔργων Ἐπιτροπῆ ἀνεκρίνοισι τὴν ἀπόφασιν ἐπιτελεσθῆναι διὰ τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς, ἣν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς Βιοσκόποις Νικόλαος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν χορηγόν.]

Ἀξιότιμε κ. Ρότσιλδ,

Ἐκπληροῦντες εὐχαρίστως τὴν παρ' ἡμῶν ἐκδηλωθεῖσαν παράκλησιν ὅπως ἀναλάβωμεν τὴν μελέτην καὶ κρίσιν τῶν ὑποβληθέντων θεατρικῶν ἔργων εἰς τὸν ὕψ' ἡμῶν προκηρυχθέντα δραματικῶν διαγωνισμῶν, καίτοι ἔχομεν πληρῶς τὴν συναισθησὴν τῶν δυσχερειῶν τῆς ἀναθεθείσης ἡμῖν λεπτοτάτης ἐντολῆς, ἀπευθύνομεν ἡμῖν, σὺν τῇ παρουσίᾳ, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἡμετέρας κρίσεως μὲ συνοπτικὴν ἐξέτασιν τῶν κυριωτέρων ἔργων, ἅτινα, κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν, ἀνταπεκρίθησαν κάλλιον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος διαγωνισμοῦ.

Ἡ ἡμετέρα ἐπιθυμία, ὅπως διὰ γενναίου ἐπάθλου, ἐνθαυρόντη τὴν παραγωγὴν τῆς δραματικῆς ἡμῶν τέχνης, καὶ πλουτιστῆ τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν διὰ θεατρικῶν ἔργων, σκοποῦντων τὴν διὰ τοῦ λόγου ἀποθανάτισιν καὶ τὴν ἐξήμνησιν τῶν ἐνδοξοτέρων σελίδων τῆς νεωτέρας ἑθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὰ ἡμέτερα αἰσθήματα, ἀντήχησε δὲ μὲ ἀγαλλίαν καὶ εὐγνωμοσύνην εἰς τὰ ὅσα πάντων τῶν ἀσχολουμένων περὶ τὰ γράμματα.

Βεβαίως ἡ ὕλικὴ καὶ ἠθικὴ ἐνθάρρυνσις παντὸς βιοπαιστοῦ συντελεῖ εἰς τὴν φιλότιμον προσπάθειαν αὐτοῦ ὅπως κοπήσῃ φανὴν ἀξίως τῆς προσφερομένης ἀρωγῆς· οὐχ ἥτιον ἡ ἀρχὴ αὐτῆ, ἡ ἀποτελοῦσα τὸν κοινὸν ἀξίωμα εἰς τὰς συνίθεσις ἐπιχειρήσεις τοῦ βίου, προσκόπτει καὶ μένει συχνὰ ἀτελεσφόρητος, προκειμένου περὶ πνευματικῆς παραγωγῆς, μὴ ὑποτασσόμενης εἰς τὰς αὐτὰς συνθήκας, ἀλλ'

κρὰ καϊκάκια, τὰ ὁποῖα διασχίζουν ἤρεμα τοῦ Νείλου τὰ νερά. Εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν μὲ πολυτελῆ ἐπίστρωσιν ἕνα ζεύγος ταξειδεύει. Ἐὰν δὲν εἶνε ἔρασταί εἶνε πάντως ἐρωτευμένοι σύζυγοι. Ἐκείνη στηρίζει τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου του καὶ φαίνεται μεθυσμένη ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ ἐρωτος ποῦ τῆς ψιθυρίζουν χεῖλη ἀνδρὸς ἀγαπωμένου. Ὁ Παῦλος θέλει ν' ἀποστρέψῃ τοὺς ὀφθαλμούς ἀπὸ τὴν ὄραϊαν ἐκείνην εἰκόνα, ἀλλὰ κάποια δύναμις τὸν κρατεῖ ἐκεῖ καὶ τὸν ἀναγκάζει περισσότερο νὰ παρατηρήσῃ καὶ τὸν ὄθει ν' ἀναγνωρίσῃ τὰ δύο ἐκεῖνα πρόσωπα.

Ἦσαν ἡ Ζαννέτα καὶ ὁ Γιώργος, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν ἕνα διήμερον ταξεῖδι ἐπὶ τοῦ Νείλου ποταμοῦ. Ὁ Παῦλος εἰς τὴν θέαν τῶν παραόσσει τὸ στήθος μὲ τοὺς ὄνυχάς του. Καὶ ὅμως σπᾶν δὲν αἰσθάνεται τὸ σῶμά του, διότι πονεῖ περισσότερο ἡ ψυχὴ του. Ὁ νοῦς του συγκεχυμένος νομίζει ὅτι ἐσταμάτησε καὶ αἰσθάνεται βόμβον εἰς τὰ αὐτιά του. Καὶ μέσα στὸν βόμβον αὐτὸν ἡ ἠχώ νομίζει ὅτι τοῦ ἐξαποστῆλκει σὰν ψίθυρον, σὰν στεναγμὸν, σὰν εἰρωνία τὴν ἀπήχησιν τῶν λέξεων, τὰς ὁποίας ἀνταλλάσσουν οἱ δύο ἐρωτευμένοι.

— Μ' ἀγαπᾶς, Ζαννέτα;

— Γιώργο μου σὲ λατρεύω.

Τὸ τραῖνον ἔκαμψε. Ὁ Νεῦλος δὲν φαίνεται οὐδὲν. Ὁ σιδηρόδρομος τώρα πλέον ταχὺ καὶ ὀρηκτικὸς φέρει τὸν Παῦλον μακρὰν. Τόσο μακρὰν, ὥστε κανεὶς ποτὲ δὲν ἔμαθε ποῦ ἔφθασε, ποῦ ἐσταμάτησε καὶ ἂν ποτὲ θὰ ἐπιστρέψῃ... ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

γελία αίματηρών κακουργημάτων και άλλων άκατογομά-
στων πράξεων, ως και αή ποτακά ύδρολογία, οδδέν πα-
τριωμικών αισθημάτων έξικηροτοσύν, άλλ' έξ έναντίας άπά-
δαισιν εις την έθνικήν ήμών άξιοπρέκειαν και εις την γεν-
ναιοφροσύν ήπερηφάνειαν, ήν όφείλομεν να αισθανόμεθα
άσάκωνται τών καρ' ήμών ήτηθέντων.

Έκ τών δραμάτων τινά έχουσι υπόθεσιν άπλήν, ήτις
σφιθέεται στενωδς με τόν πόλεμον, όστις άποτελεί και τή
κρίσιον θέμα τής όλης δράσεως, ήτις καθίσταται ούτω μά-
λλον πατριωτική και έπιτρέπει εις τόν συγγραφέα διά τής
παραθέσεως πολεμικών σκηνών, να έξάρη τή καθαρώδς
στρατιωτική και έθνική ήμών κατορθώματα. Άλλα άφρολου-
θώντα τήν έξέλιξιν του κυρίως άπτόν θέματος, έρράπτον-
ται άπλωδς ενόδς τών δύο πολέμων, όστις τίθεται ούτωδς
εις δευτέραν τάξιν τινά μοίρων. Μερικά τών έργων δέν
συνδέονται ειμή άκροθινώδς με τά πολεμικά γεγονότα, έ-
χωσι δρματικήν σύνθεσιν άδελφίαν και έντελωδς άμοιρον
ψυχολογίας, με ρωμαϊκότητητα άνυπόφορον και πιθανότητάς
έλεγχώσασ προφανή άγνοιαν τών στοιχειωθεστέρων κανό-
νων τής δραματικής τέχνης. Τέλος ύπάρχουσι μερικά, τά
όποια δέν εινε ειμή λυρικά φαντασμαγορία, άνευ υπόθε-
σεως ή πλοκής με άληθή κινεσάνα προσώπων και σύμφουμα
ιδεών και φράσεων.

Η λεπτομερής ανάλυσις τών ύπό τήν κρίσιν ήμών ύπο-
βληθέντων έργων, γενομένη έπ' τη βάσει τών άνωτέρω έκ-
θεθεισών άρχών και τής αντίληψews, ήν έχομεν περι του
ύψηλωδς σκοπού, δν έπεδίωκεν ή προκήρυξις του ύμετέρου
διαγωνισμού, φέρει ήμιάς εις τή σπιλέρασμα, ότι ούδέν,
δυστυχώδς, τών ύποβληθέντων έργων διακρίνεται διά τήν
έξωδον δραματικήν σύνθεσιν ή τήν έμνευσιμένην έξαρσιν
τών ιδεών, ήν έδικαιώτο τή ν' άναμένη έκ του παρόντος
φιλολογικού διαγωνισμού! Η αίτία τής άστοχίας ταιάης
δέον πιθανώδς ν' άποδοθη εις τή ότι τά έκλαμπρα και ήρωϊκα
γεγονότα, ών ήμεις αύτάρ παραστήσαμεν μάρτυρες, είνιν έ-
κόμην πολύ νωπά και πρόσφατα και όέγ έξόθη ό άπαιτού-
μενος χρόνος όπως έντυπωσάτω βαθέως εις τε τήν ψυχήν
και τόν νοϊν ήμών έν όλω τή μεγαλείω του συνόλου αυτών!
ώδ έκ τούτου ό ήμέτερος νοϋδς, ως εινε φυσικόν, δέν δύνα-
ται να προσληφθη ειμή έκ χειρωμασμένων γενοστών περ-
ωρισμένηδς ενεργείας, άπανα έαληξαν ιδιαιτέρας τή φαν-
τασίαν μας, αλλά τά όποια δέν ύπηξαν παρα ή άφορμή ή
τή άποτέλεσμα τής συντελείας του μεγάλου έργου τής
έθνικής ήμών παλιγγενσίας.

Και ήδη μετάρ τās γενικās ταύτας παρατηρήσεις, ας
έξωφράσαμεν κρείον να έκθέσωμεν ένταύθα πρός επεξη-
γήσιν και δικαιολογίαν τής ήμετέρας κρίσεως, προβαίνου-
μεν εις τή συνοπτικήν έξέτασιν τών ύποβληθέντων έργων.

Άπεσκάλησαν έν όλω 21 δραματικά έργα. Ταύτα κατά
τεχνικήν αυτών σύνθεσιν δύνανται να διαιερωσών ως εξής.
10 εισι δράματα (κατάρ τήν νεωτέρων έκδοχόν τής λέ-
ξεως), 8 συνθέσεις φαντασμαγορικά, μάλλον κατάλληλα
πρός αναγνώσματα λαϊκά, δύο τραγώδια και 1 κωμώδια.

1ον. «Ο θρίαμβος τής Έλλάδος», υπόθεσις φαντασμα-
γορική εις τρείς πράξεις. Η Έλλάδς διαλέγεται με τήν
Κρήτην, τήν Μακεδονίαν, τήν Ηπειρον, τήν Α. Μ. τόν
Βασιλέα, ένα Αιγαιοπελαγίτην, αντιπροσώπων τών νήσων,
και με διάφορα άποσπάσματα εϋδάνων και ναυτών ή ό-
μίλια περιστρέφεται περάρ τά τελευταία Ιστορικά συμβάντα.
μονολογούσας τής Έλλάδος έν έκτάσει άγγέλλονται αι
κατάρ τών Τούρκων νίκαι και στεφανούται ή Α. Μ. ό Βα-
σιλεύδς ύπό τās έπεφημίας τών παρατεταγμένων στρατιω-
τικών άποσπασμάτων, ένθ ή Μακεδονία, ή Ηπειρος και ή
Κρήτη πύττουσιν εις τās άρχάλας τής μητροδς Έλλάδοδς.
τό σύνολον με φρονηδία άμάτων και μουσικήδς. Τό δράμα
έγράρη εις λαμιακώδς στίχωνδς ή έπιποική άναγνωστέην τήν
πατριωτικήν συγκίνησιν και τόν Ιερόν ένθουσιασμόν του
ποιητού, θεωρεί όμως τή έργον άκατάλληλον πρός παρα-
στάσιν.

2ον. «Γύρω σποδς παλέμουδς». Δράμα εις πράξεις τρείδς.
Η υπόθεσις, κατάρ τήν σύντομον περιγραφήν αδ-

τοδ του συγγραφώδς, τήν παρατασσομένην έν
άρχη του χειρογράφου, έχει ως εξής: «Ο Αθανάσιος Βή-
ρος, έν Θεσσαλονίκη, πατήρ ό τέκνων, διηγείται εις τήν
σύζυγόν του Άσπασίαν, δυσάρεστον όνειρον, όπερ ειδε καθ'
έγρον και άνησυχεί γιάρ τήν τύχην παιδιών του, άτινα
εινε στήν Ξενητιά παρ' αύτφ μένονν μόνον ό υίοδς του Κλέ-
ων, ή μικρότεροδς Άριστοτέλης και ή μονογενήδς θυγάτηρ
του Άφροδίτη, ένθ έκ τών άλλων τέκνων του ό Αντώνιος
εινε έ, κατεστημένος εις τήν Φιλιππούπολιν, ό Νικόλαοδς έν
Αθήναιδς και ό Κωστίη εις τήν Νέαν Υόρκην.

Κατάρ τούδς τελευταίοδς πολέμουδς μας λαμβάνου-
ν μέρος τά τέσσαρα παιδιά του και, κακή μοίρω, εις αντίθετα στρα-
τεύματα εύρισκόμενα, άλληλοτραυματίζονται, ένθ έν τω
μεταξύ ένοικιάζει ό Αθανάσιος εις Βούλγαρον άξιοματικόν
τό σπίτι του, όστις έρτάται και άντερτάται ύπό τής θυγατροδς
του Άφροδίτης, ήτις όμως, έν τέλει, θυσιάζει τόν έρωτά
τής και φονεύει τόν Βούλγαρον άξιοματικόν, καθ' ήν ά-
κριβώδς στιγμήν προσπαθεί να ύπεξαιρέση έγγραφα διατα-
γών, άτινα μετέφερον ό Νικόλαοδς πρός τή Έλληνικόν στρα-
τόεδον.

Ο Κώστας πρίν ή άναχωρήση έκ Νέας Υόρκης, έκ-
μόμενος ύπό του προίσταμένου του, δέχεται πρότασιν γά-
μου μετάρ τής θυγατροδς του τελευταίου, πλην γιάρ τήν άγά-
πη τής πατρίδοδς και τών γονέων του άφίνε λαμπρόν μέ-
λλον γιάρ να έκτελέση τή καθήκόν του. Η Αμερικανίδς άκα-
λωθει τόν Κώσταν και έν τέλει τόν ειρσιζει, και έγιναν
καλά οι πληγωθέντεδς άδελφοί, ό Κώστας εις τή τέλος δι-
δει με τήν εϋχην τών γονέων του τήν συγκατάθεσιν του.

Ο Νικόλαοδς άναχωρήσας κατάρ τόν δεύτερον πόλεμον έκ
Θεσσαλονίκης, κατάρ διήγησιν τραυματίου, θεωρείται φο-
νευθείδς κατάρ τήν τελευταίαν όμως ώραν εμφανίζεται με
τό όπλον και τήν σημαίαν, κρατών εις χειρόδς του τόν
χάρτην τής μεγαλυνθείσης πλέον Έλλάδοδς μας, καθ' ήν
σφγγμάν οι άδελφοί του, ή φύζυγόδς του και τά παιδιά του
εύρισκονται εις τή πατριάν ασπί έν Θεσσαλονίκη.

Γύρω από τή ειδύλλιον αύτό διαδραματίζονται τά κύρια
σημεία τών πολέμων μας και αναπτύσσονται διάφορα συν-
σθηήματα.

Κλείει τή έργον με τή ότι προέπει να έχρωμεν άκόμη ύπ'
όμων μας έγ σχέσει με τούς ύπολοίπουδς άδελφούδς μας και
πού προέπει να άπεψίσωμεν εις τή μέλλον, μη παραλειπο-
μεν τών ζητωκραυγών δι' εκείνουδς που τās άξίζου-
ν.

Η σκηνή του δράματος μεταφέρεται ένταύθα εις Α-
θήνας, Ν. Υόρκην και Θεσσαλονίκη.

Τό έργον ποικιλίζεται και δι' ασμάτων. Η υπόθεσις εινε
μάλλον κατάλληλος διά λαϊκόν άνάγνωσμα, ύστεροϋσα κατάρ
τήν δραματικήν αυτίς σύνθεσιν, έν ή ούδέν τή χαρακτη-
ριστικόν ένυπάρχει ως πρός τή πολεμικόν θέμα, τή έπίνοιαν
Έλληνίδοδς κόρης, ή όποια άγαπάρ ένα Βούλγαρον και ειτα
έπικρατούσας έν τή ψυχή τής τής φιλοπατορίας τών δολο-
φονεί, κρίγουμεν άκαλαίσθητον και άνηχολόγητον.

3ον. «Οι Ραγιαδέδς». Δράμα εις τρείδς πράξεις. Η υπό-
θεσις έλήφθη έκ τής περιόδου τής πρδ του Έλληνοτουρκι-
κού πολέμου και έξελίσσεται πρδ τού πολέμου και κατάρ τήν
διάρκειαν αυτου. Η πλοκή ως και ή σύνθεσις του δράμα-
τοδς εινε άρκετάρ έπιτυχείδς και δραματικά: ό διάλογος έχει
φυσικότητα, άν και εις μερικάς σκηνάδς, ιδίως έν τή πρω-
τή πράξει, κρίνεται κάπως σχοινοτενής. Έν τή δευτέρφ
πράξει διαδραματίζεται ή υπό Έλληνίδοδς κόρης δολοφονία
Έλληνοδς προδότη, οϋτινοδς δι' έρωτικής παγίδοδς ήδυνήθη
να άποκομήση τās ύποψιάδς, τή τοιοϋτον, ύπό έποψιν αισθη-
τικήν εινε άποκρουστικόν, έλάσιστα δέ συμβάλλει εις τήν
δραματικήν έξαρσιν του έργου, άλλ' άπειναντίας θα προσα-
λέση μάλλον τās ύπερ του θύματος συμπαιθείδς του άκρα-
τηίου, εις τήν άμεσον αντίληψιν του όποιον δέν ύποπτεται
μάλιστα ή ένοχή του προδότη. φρονοϋμεν ότι ή ούτω
παραχθισομένη έντύπωσις θα εινε έκ διαμέτρου αντίθετοδς
πρός εκείνην ήν έπιζητεί ό συγγραφέυδς. Η λύσις εινε δε-
δρασμένη και κάπως άμελέτητοδς, έξ οδ και κάπως άπίθανοδς.
(Έπειτα συνέχεια)

ΙΟΥΛΙΟΣ 1914

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Σελλάνει ό Χάροδς τή άτι του Πολέμου,
σελλάνει το και λέει τραγουδεί:
«Έλα και καθάλλικεψε, καλέ μου,
θέλω να χάση ή μάνα τή παιδί»

«τ' άδέρφια άδερφών τάφους να πατήσουν
τ' άντρούγενα να στεργαγγαλιστούν,
φαρμάκι γάλα ή μάννες να ποτίσουν
τά βρέφη που στον κόρφο θα βαστούν»

«κ' ή γή, που πολεμάει τή δύναμι μου
με τόν καρπό τής, άσπαρη κι' αύτη
κι' άγόρωγη να μείνη. Άκούδς, παιδί μου;
τ' άτι καμαρωτό σ' άναζητεί.

«Τό βλέπει; Τά ρουθούνια άνοιγοκλείνει
μυρίζοντας καπνούδς: τά δυό του αυτιά
στον άνεμο με μιάδς όλόρθα στήνει
άστροπελέκι ή κάθε του ματιά.

ΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΛΕΜΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

15 Ιουλίου.— Η Έφημεριδς τής Κυβερνή-
σεως έκ Βιέννης, έδημοσίευσεν ως εξής τήν κή-
ρυξιν του Αύστροσερβικου πολέμου.

«Έπειδή ή Βασιλική Κυβέρνησις τής Σεργίας δέν
» άπήνησεν ίκανοποιητικώδς εις τήν διακοινωνίαν, ήτις
» τή ειλεν έπιδοθη τήν 23ην Ιουλίου (ν. ή.) 1914 διώ
» του ύπουργείου τών Έξωτερικών τής Αύστροουγγα-
» ρίας εις Βελιγράδιον, ή Καισαροβασιλική Κυβέρνη-
» σις εύρίσκειται εις τήν άνάγκην όπως μερμηγήση ή
» ίδια πρός διαφύλαξιν τών δικαιωμάτων και συμφε-
» ρόντων τής και να καταφύγη πρός τούτο εις τήν δύ-
» ναμιν τών όπλων.

» Η Αύστροουγγαρία θεωρεί έαυτήν από τής στιγ-
» μής ταύτης έν έμπολέμω καταστάσει πρός τήν Σερ-
» βίαν.

Κόμης ΜΠΕΡΧΤΟΛΔ.

Εις τή Βερολίνον ό Αύτοκράτωρ Γουλιέλμοδς έξέδωκε
τήν εξής προκήρυξιν:

«Πρός τόν στρατόν. Ξηρώδς και θαλάσσης,
Μετάρ περίοδον 43 έτών ειρήνης, καλώ τās ένόπλουδς
δυνάμεις τής Γερμανίας εις πόλεμον. Εινε άνάγκη ή
άμυνα του ιερωτέρου αγαθοϋ, τής πατρίδοδς, τής οι-
κιακήδς έστιας και τής άδίκου επιδέσεως τής δθενδή-
ποτε προερχομένηδς. Η Έκτακτοδς κατάστασις, ό δύσκολο-
δς άγών, άπαιτούν μεγάλας θυσιάδς. Έχω πεποιθήσιν,
ότι τή άρχαίον πολεμικόν πνεύμα ζή άκόμη παρα τφ
Γερμανικφ λαφ, τή άρχαίον εκείνο στρατιωτικόν πνεύ-
μα, τή όποιον προσβάλλει τόν έχθρόν όπου τόν ευρη
και αντί πάσης θυσιάδς και τή όποιον πάντοτε ήπηρεξε
μέχρι τούδε ό τρόμοδς και ό φόβοδς τών έχθρόν μας.
Ξέποϋθα ειδς ύμάδς, Γερμανοί στρατιώται. Εις έκαστον
έξ ύμών ήρίσεται διάτρωοδς και άβλόνητοδς ή θείσις τής
νίκης. Έκαστοδς έξ ύμών αδς άποθνήσκη έν άνάγκη
όδς ήρωδς. Σκεφθήτε τή μέγα και ένδοξον ήμών παρελ-
θόν. Σκεφθήτε ότι εισοδε Γερμανοί και ότι ό Θεοδς σάδς
βοηθεί.»

Ο Φραγκίσκοδς Ιωσήφ έξέδωκε προκήρυξιν, ή όποια
λέγει:

«Η μαύρη σιδρά του τόν άγέρα δένρει
με τή χλημίντρισμα του τή βαρϋ
γύρω-τριγύρω τή κοράκια φέρνει
και μόνο έσένα τώρα καρτερεί.

«Σκάβει με τ' άνυπόμονο ποδάρι
τή γή, τή πέταλο σπιθοβολά.
Θωρείδς; δέν τούχω βάλει χαλινάρι,
τή χαλινάρι δέ φελά.»

«Τά πέτάλα του τάχω φαρμακίφει
με γάλα τής όχιάδς φαρμακίφει
όπου πατήση, ή γή θε να στερέψη
γιάρ χροδία, γιάρ καρδ.

«Πήγαινε και στο δρόμο που θα πάρηδς
μη σπλαχνιστήδς γέροδς και βρέφη, μή!»
Και να, καθάλλικεψεί ό καθάλλάρηδς
και ξεκινά μ, άκράτητην όρμη.
ΙΩΑΝΝΗδς ΠΟΛΕΜΗδς

«Οί ύπηκοοί όλων μου τών λαών προστρέχου-
ν ένθουσιασμού ύπό τή όπλα. Έκαστοδς τών στρατιωτών
μου γνωρίζει, ότι όφείλομεν να άποκρούσωμεν έπα-
σχύντουδς επιθέσειδς και να πολεμήσωμεν ύπερ μιάδς ύπο-
θέσεως δικαίαδς, έν όμοφώνω συνεργασία με τόν ένδο-
ξον ήμών σύμμαχον. Ένθυμηθήτε τούδς πατέρας μας,
οί όποιοί εις πολυαριθμούδς μάχας έκράτησαν ύψηλα
τάδς σημαίαδς τον και τās έφερον νικηφόροδς εις τήν
μάχην. Μιμηθήτε τούδς εις τήν άνδρείαν και τήν αντί-
στάσιν. Δείξτε εις τούδς έχθροϋδς τί δύνανται να κά-
μουν οι λαοί μου, οι πλήρειδς θερμούδς έρωτοδς ύπερ τής
πατρίδοδς και ήνωμένοδς μεταξύ των. Είθε ό Θεοδς να
σάδς όδηγήση εις τήν νίκην και εις τήν δόξαν!»

Ο Βασιλεύδς του Βελγίου Άλδέρτοδς άνεχώρησε διά
τή θέατρον τών πολεμικών έπιχειρήσεων από τής πρώ-
της ήμέραδς. Άναχωρών ειπε:

«Θέλω έγώ ό ίδιοδς να όδηγήσω τόν στρατόν μου
όπως διαφιλονεικήση πρός τόν έχθρόν έκάστην σπι-
θαμίν του έδάφουδς μου, όσον τρομεραί και αν εινε
αί έπιδρομοϋσιν δυνάμεις, όσον φοβεραί και αν θα
εινε αι θυσία, τās όποίαδς ή αντίστασις ήμών δύ-
ναται να προκαλέση. Τό διοικείν έν παρομοίαις περι-
στάσειδς εινε προνόμιον δι' ένα μονάρχην πατριώ-
την και έγώ είμαι άληθώδς εϋτυχής και ύπερήφανοδς,
ότι θα δύνηθώ να τή άμω.»

Επί πλέον ό Άλδέρτοδς, άναχωρών διά τή σύνορα,
άπηύθυνε πρός τόν στρατόν μίαν προκήρυξιν, έχου-
σαν ούτω:

«Χωρίς τήν έλαχίστην προύκλησιν έκ μέρουδς ή-
μών, εις γείτων, άλαζών επί τή δύναμι του, έσχισε
συνθήκαδς, αι όποιαί φέρουν τήν ύπογραφήν του, και
παρεβίασε τή έδάφη τών πατέρων μας, διότι ήνή-
θημεν να κηλιδωσώμεν τήν τιμήν μας. Ο κόσμοδς
θαυμάζει τήν νομιμόφρονα στάσιν μας. Η ύπόλη-
ψις του και ό σεβασμόδς του αδς σάδς παρηγορήσων!
Βλέπον τή άνεξαρτησίαν του άπειλομένην τή έθνοδς
κατελήφθη ύπό συγκινήσεως, τή δέ τέκνα του έ-
δραμον εις τή σύνορα.

Άνδρείοι στρατιώται, σάδς χαιρετώ έξ όνόματοδς
του Βελγίου! Θα θριαμβεύσητε, διότι εισοδε δύναμει
τεθεισα ύπό τήν ύπηρεσίαν του δικαίου! Δόξα εις
ύμάδς, στρατιώται τής έλευθερίας και ύπερασπισται
των άπειληθεισών έστιών σας.»

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ενδιαφέρον έν τῷ μέσῳ τοῦ χάους, τὸ ὅπου αὐόργησε τὸ πλῆθος τῶν ἀντιφαιτικῶν εἰδήσεων περὶ τοῦ πολέμου, εἶνε τὸ ἐξῆς χρονολογικὸν ἡμερολόγιον, ἀναφύρον, ἐξηκριβωμένα κατὰ σειρὰν τὰ διάφορα γεγονότα:

10 'Ιουλίου.— Ἡ Αὐστρία ἐπεδίδει πρὸς τὴν Σερβίαν τὸ ἀπειλητικὸν τελεσίγραφον αὐτῆς διὰ τὴν τραγοβίαν τοῦ Σεραγιέβου.

12 'Ιουλίου.— Ἡ Σερβία ἀποδέχεται σημεῖα τινα τοῦ Αὐστριακοῦ τελεσίγραφου, ἀλλ' ἀποκρούει τὰ θίγοντα τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς καὶ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα.— Ἡ ὑπάνησις τῆς Σερβίας κρίνεται ἀνεπαρκῆς ἐν Βιέννῃ.— Διακοπὴ τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

13 'Ιουλίου.— Κινητοποιήσις ἐν Αὐστρία κατὰ τῆς Σερβίας.— Γενικὴ κινητοποίησις ἐν Σερβίᾳ.— Μερικὴ κινητοποίησις τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ.

14 'Ιουλίου.— Ὁ κ. Σαζόνωφ δηλοῖ πρὸς τὰς Μεγ. Δυνάμεις, ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μείνῃ ἀδιάφορος διὰ τὴν τύχην τῆς Σερβίας.— Συγκεντρώσεις τοῦ Ἀγγλικῶ, Γερμανικοῦ καὶ Γαλλικοῦ στόλου.— Ὁ σέρ 'Εδ. Γκρέν προτείνει μεσολάβησιν τῶν μὴ ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων.

15 'Ιουλίου.— Ἡ Αὐστρία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας.

16 'Ιουλίου.— Μερικὴ Ρωσικὴ κινητοποίησις πρὸς τὰ σύνορα τῆς Αὐστρίας.— Ἡ πρότασις τοῦ σέρ 'Εδ. Γκρέν δὲν γίνεται δεκτὴ.— Ἡ Αὐστρία κινητοποιεῖ πρὸς τὰ Ρωσικὰ σύνορα.— Ἐναρξίς ἐχθροπραξιῶν μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Σερβίας.— Οἱ Σέρβοι καταστρέφουν τὴν γέφυραν τοῦ Δουνάβεως.— Ὁ Κάιζερ ὑποδεικνύει εἰς τὸν Τσάρον νὰ σταματήσῃ τὴν κινητοποίησιν πρὸς τὰ Αὐστριακὰ σύνορα.

17 'Ιουλίου.— Αἱ Κάτω-Χῶραι δηλοῦσιν οὐδετερότητα.— Ὁ Αὐστριακὸς στρατὸς ἀρχίζει τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ Βελιγραδίου.

18 'Ιουλίου.— Γενικὴ κινητοποίησις ἐν Ρωσσίᾳ.— Ἡ Γερμανία κηρύττει κατὰστασιν ἐπὶ τῆς πολέμου.— Γενικὴ κινητοποίησις ἐν Αὐστρίᾳ.— Κινητοποίησις ἐν Βελγίῳ καὶ Ὀλλανδίᾳ.— Γενικὴ κινητοποίησις ἐν Γαλλίᾳ.— Βομβαρδισμὸς τοῦ Βελιγραδίου.— Οἱ Ρῶσοι ἀνατινάσσουν μίαν γέφυραν ἐπὶ Αὐστριακοῦ ἐδάφους.— Ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ἰσπανία δηλοῦν οὐδετερότητα.— Ἡ Ἑλβετία προβαίνει εἰς κινητοποίησιν.

19 'Ιουλίου.— Εἰρηνευτικὴ παρέμβασις τοῦ Κάιζερ καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας.— Ἡ Γερμανία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσσίας.— Ἡ Νορβηγία δηλοῖ οὐδετερότητα.— Πρῶται συγκρούσεις εἰς τὰ Γαλλογερμανικὰ καὶ τὰ Ρωσσογερμανικὰ σύνορα.— Ἡ Τουρκία δηλοῖ οὐδετερότητα.— Οἱ Γερμανοὶ καταλαμβάνουν τὸ Λουξεμβούργον.— Κήρυξις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀλγερίῳ.

20 'Ιουλίου.— Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐρωτᾷ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν ἂν ἐν περιπτώσει ρήξεως θὰ σεβασθῶσι τὴν οὐδετερότητα τοῦ Βελγίου.— Ἡ Γαλλία ἀπαντᾷ καταφατικῶς.— Ἡ Γερμανία κρύπτεται ὅσπεν στρατηγικῶν ἀναγκῶν καὶ ἀπαντᾷ δι' ὑπεκφυγῶν.— Ἡ Ἀγγλία τάσσει ὀλίγων ὥρων προθεσίμιαν εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ νὰ δηλώσῃ ὅτι θὰ σεβασθῇ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Βελγίου.

21 'Ιουλίου.— Ἡ Ἀγγλία κινητοποιεῖ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.— Ἡ Γερμανία ζητεῖ νὰ διέλθῃ διὰ Βελγικοῦ ἐδάφους.— Τὸ Βέλγιον ἀρνεῖται.— Ἡ Γερμανία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας.— Ἡ Γερμανία ἀπαντᾷ ἀνεπαρκῶς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀξίωσιν.

22 'Ιουλίου.— Ἡ Ἰταλία δηλοῖ οὐδετερότητα.— Οἱ Γερμανοὶ εἰσβάλλουν εἰς τὸ Βέλγιον καὶ ἐπιτίθενται κατὰ τῆς Λιέγης.— Ἡ Ἀγγλία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.— Ἡ Τουρκία κλείει τὰ Δαρδανέλλια.— Γερμανικὸν καταδρομικὸν βομβαρδίζει τὸ Λιμπάου.— Οἱ Γερμανοὶ κατα-

λαμβάνουν τὴν νησίδα Ἄλανδ ἐν τῇ Βαλτικῇ.— Τὸ Γερμανικὸν εἰδρόμον «Μπρεσλάου» βομβαρδίζει τὴν Βόννην, ἐνῷ τὸ «Γκαίμπεν» βομβαρδίζει τὴν Φιλίππβιλ.

23 'Ιουλίου.— Τὸ Βέλγιον καλεῖ τὴν Γαλλίαν εἰς βοήθειαν πρὸς προστασίαν τοῦ ἐδάφους του.— Τὸ «Γκαίμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου», καταδιωκόμενα ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικῶ στόλου τῆς Μεσογείου, καταφεύγουν εἰς τὴν Μεσσηνήν.

24 'Ιουλίου.— Τὰ Γερμανικὰ καταδρομικὰ φεύγουν ἐκ Μεσσηνίας πρὸς τὸ Ἴόνιον.— Ἡ Αὐστρία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσσίας.— Δύο συντάγματα τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ ἀπαθῶνται παρὰ τὴν Σεμένδριαν.— Ἡ Γερμανικὴ εἰσβολὴ εἰς Βέλγιον συναντᾷ πείσματα ἀντίστασιν.— Ἡ Λιέγη ἀντέχει.— Ἡ Σερβία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.

25 'Ιουλίου.— Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἐμφανίζεται εἰς τὴν Ἀδριατικὴν.— Τὸ Ἀγγλικὸν εἰδρόμον «Ἀμφίον» βυθίζεται προσκρούσας ἐπὶ τορπίλης.— Δύο Γερμανικὰ πολεμικὰ βυθίζονται ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ.— Τὸ Μαυροβούνιον κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας.

26 'Ιουλίου.— Ἡ ἀντίστασις τῆς Λιέγης ἐξακολουθεῖ.— Ἐκατὸν χιλιάδες Ἀγγλοὶ ἀποβιβάζονται μεταξὺ Κολαὶ καὶ Ὀστανδῆς διὰ νὰ ἐνωθῶν εἰς Ναμὺρ μετὰ τῶν Γάλλων καὶ Βέλγων.— Οἱ Αὐστριακοὶ διὰ τοῦ Τυρόλου προχωροῦν πρὸς τὴν Βασιλείαν.— Οἱ Σέρβοι εἰσβάλλουν εἰς Βοσνίαν.— Εἰς Γερμανικὸν τελεσίγραφον ἡ Πορτογαλία δηλοῖ ὅτι θὰ συμπτᾶξῃ ἄνευ ὄρων μετὰ τῆς Ἀγγλίας.— Εἰσβολὴ τῶν Γάλλων εἰς τὸ Ἀλτῶρος καὶ τὴν Μιλουζ.— Τὸ Τογκὸ ἐπὶ τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς καταλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλων.

27 'Ιουλίου.— Ὁ λιμὴν τοῦ Ἀντιδάρεως βομβαρδίζεται.— Οἱ Ρῶσοι εἰσβάλλουν εἰς τὴν Στυρίαν.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ

Ἐδημοσιεύθησαν τὸν μῆνα αὐτὸν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐπαναληφθέντος ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν σύνδεσιν τῶν πολεμικῶν ἀσμάτων.

Κατὰ τὸν διαγωνισμὸν αὐτὸν ὑπεβλήθησαν 450 ποιήματα ἀνήκοντα εἰς 215 ἀποστολεῖς. Ἐκ τούτων ἡ ἐπιτροπὴ ἐδράβησεν ἑπτὰ, καὶ ἐπίνεσε δέκα τρία.

Οἱ βραβευθέντες εἶνε οἱ ἐξῆς:

Ν. ΜΠΙΡΑΚΛΗ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Θουρίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Θούριον Στρατοῦ».

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 100 ὑπὸ τὸν τίτλον «Θούριον».

ΕΛΕΝΗ Μ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 165 ἐναντικεῖου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Μαρμαρωμένος Βασιληᾶς».

ΔΑΝΑΟΣ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 88 Θουρίου Ναύτου ὑπὸ τὸν τίτλον «Στὰ κανόνια».

ΣΤΕΛΙΟΣ Γ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 88 ἀσματος ἀναφυχῆς στρατιώτου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄσμα ἀναφυχῆς».

ΔΑΝΑΟΣ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 166 ὑπὸ τὸν τίτλον «Στὸ χορτάρι» καὶ τὴν

ΜΑΡΙΑΝ Π. ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 148 ἀσματος ἀναφυχῆς ναύτου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐργία μόλας».

Ἡ κριτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὸν βασιλόπαυδα Νικόλαον, πρόεδρον, καὶ τοὺς κ. κ. Ἄννρον, Ἀποστολιδῆν, Κουφτιδῆν, Τσοκόπουλον καὶ Δαμιβέρην μέλῃ.

Δημοσιεύομεν δύο ἐκ τῶν βραβευθέντων ποιημάτων.

ΘΟΥΡΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Ἡ λόγχη μου ἔχει ἀνάψει καὶ ἀστράφει ἀπὸ ψυχῆ...
 Ἄκου! Ἡ φωνὴ τοῦ Γένους Σάν πέλαγος ἴχει.
 Μοῦ γνέφει ὁ Βασιληᾶς μου στ' ἄλογο ὄρθος, λαμπρός...

Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ

Ὁ Μ. Δούξ Νικόλαος Ἀρχιστράτηγος τῶν Ρωσικῶν στρατευμάτων

Γιὰ μᾶς, γιὰ τὰ παιδιά μας, γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐμπρός!

Χαρὰ ὅσον τοῦ χυμῆν, γεράκι ὀρητικὸ καὶ νικητήρια κράξη σὲ πρόχωμα ἐχθρικοῦ Στῆς φλόγας τὸ μεθύσι, στῶν κανονιῶν τῆ βοῆ Χίλιες ζωὲς θὰ ζήση, ἀφίνοντας μὰ ζωῆ.

Τῆς νειότης τῶν Ἑλλήνων ἡ θύελλα σὺν κινῶ Τί χαμηλὰ εἶν' τὰ ὄρη, τί κάμποι τὰ βουνά! Σὲ τέτοια ὀρμὴ προσμένω τῆ νέα μου τὴν καρδιά. Νὰ τῆνε κάψης τοῦ ἔθνους ἀθάνατη φωτιά!

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ

Τῆς λευθεριάς ἐσίμανεν ἡ ὥρα Γλυκὰ μοσχοβολαί ἡ χώρα Στὸ μάρμαρο ἡ ψυχὴ ξυτῶν Τοῦ Κωνσταντίνου Βασιληᾶ.

«Ἐμπρός, φωνάζει Ἐμπρός ὀρμάτε» «Στὴ νίκη γρήγορα πετάτε» «Ἐμπρός μ' ὀλόγαρη καρδιά» «Γρήγορα, διάζομαι, παιδιά».

Καὶ διάζεται γιὰτι προσμένει Ἡ Πόλην τοῦ ἡ σκλαβωμένη Καὶ καρτερεῖ κι' Ἀγία Σοφία Νὰ τῆς σημάνη Λευθερία.

Τὰ βραβευθέντα ποιήματα παρεδόθησαν ἤδη πρὸς Ἑλληνας συνθέτας ὅπως τονισθῶσι καταλλήλως, διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν προορίζονται.

Μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν μελοποιουμένων πλέον ἀσμάτων θὰ τελεσθῇ κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἡ Νοέμβριον μεγάλη ἐορτῆ, εἰς ἣν θ' ἀναγνωσθῇ ἡ ἔκθεσις τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ θὰ ψαλῶσιν ὑπὸ χορωδίας τὰ νέα πολεμικὰ ἄσματα.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΖΩΡΕΣ

Ὁ Ἰωάννης Ζωρὲς μία προσωπικότης τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος ἐδολοφονήθη ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ Ἰωάννης Ζωρὲς ἀνῆκε θεωρητικῶς μᾶλλον εἰς τὸς Σοσιαλιστικὰς ἀρχὰς τῶν Γερμανῶν κομμουνιστῶν ὃν πρόιστατο ὁ Κάρολος Μάρξ. Ἡ μορφή τοῦ Γερμανικοῦ σοσιαλισμοῦ ἀνεπτύχθη πλείοτερον ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῇ ἀποία ἀι ἐργατικαὶ τάξεις κατὰ τὴν μεγαλειτέραν αὐτῶν μερίδα θεωροῦν ὡς ἀναγκαίαν τὴν κατάργησιν πάσης κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀναρχίας. Ὁ Ζωρὲς βεβαίως δὲν ἠκολούθησεν ἀπολύτως τὰς ἀρχὰς ταύτας, μάλιστα ἀι ἀρχαὶ αὐτοῦ ἦσαν τότε ἰδεαλιστικαί, ὥστε δὲν δύνανται τις ἐκ τῶν συγγραμμάτων του νὰ συναγάγῃ τὴν πραγματικὴν βίωσιν τοῦ συστήματος του. Ἄλλως τε δύνανται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὰ συγγράμματα αὐτοῦ ἦεις τὰς ἀγορεύσεις ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ἐκτός αὐτῆς ἀνεπτύχθησαν πλήρεις ἀι ἀρχαὶ αὐτοῦ, αἵτινες κυρίως ἔτεινον εἰς τὴν ἔνωσιν ὄλων τῶν Σοσιαλιστῶν τοῦ κόσμου, δι' ἧς θὰ καθίστατο δυνατὴ ἡ ἐπικράτησις φιλειρηνικῶν καὶ χριστιανικῶν ἀρχῶν, οὐχὶ ὡς θεήοκευμα, ἀλλ' ὡς κοινωνικὸν καθεστῶς.

Ὁ Ἰωάννης Ζωρὲς ἦτο ἀκαμῶς ἀκόμη ἀνήρ καὶ δὲν εἶχε φθάσει εἰς τὸ τέμα τοῦ σταδίου αὐτοῦ. Μόλις ἦγε τὸ ὅσον ἔτος αὐτοῦ. Ἦτο υἱὸς τοῦ ναυάρχου Κωνσταντίνου Ζωρὲς. Ἐγεννήθη ἐν Κάστην καὶ εἰς τὴν γενέθλιον πόλιν διήυκαε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, δεκαεπταετῆς δὲ μετέβη εἰς Παρισίους, ὅπως συμπληρώσῃ αὐτὰς. Ἀκολούθησας μαθήματα εἰς τὸ Λύκειον Λουδοβίκου τοῦ Μεγάλου, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἘκδλΝορμὰλ ὡς πρῶτος μαθητῆς καὶ ἐξηλθεν αὐτῆς κατὰ τὸ 1881. Ἀμέσως ἐδίδαξε φιλοσοφίαν ἐπὶ διετίαν εἰς τὸ Λύκειον Ἄλμπ, κατόπιν δὲ φιλοσοφίαν εἰς τὴν σχολὴν τῆς Τουλουζῆς. Κατὰ τὸ 1885 ἐξελέγη βουλευτῆς τοῦ διαμερίσματος τοῦ Τάρου, παρεκάθισεν εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πλείους συζητήσεις. Ἡ ἀποτυχία αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1899, τὸν

ώδηγησεν εις την φιλοσοφικήν Σχολήν της Τουλούζης, όπου παρέμεινε διδάσκων συμπληρωματικόν μάθημα φιλολογίας. Κατά τας γενικάς εκλογάς του 1899 εξέλεγή εν νέον με πρόγραμμα έντελώς σοσιαλιστικόν.

Εις την Γαλλικήν Βουλήν ο Ζωρές ανέπτυξεν δλην την δύναμιν της ρητορικής του ή οποία εινε ζήτημα εάν έχει ξράμιλλον άλλον εις τὸ Γαλλικόν Κοινοβούλιον. Καί όμως μία σφαίρα δολοφόνων επέμρωτο να διακόψη μίαν ζώην τόσο μεγάλην, τόσο ύπεροχον. Ο δολοφόνος ονομάζεται Γαούλ Βιλαιν γεννηθείς εις Πίλην τὸ 1885. Η μήτηρ του υπό πολλῶν ἐτῶν εὐόαζεται εις φρενοκομείον.

Ο ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ ΚΟΝΤΖΕ

Παρά του Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἀνηγγέθη εις τὸ ὑπουργεῖον της Παιδείας ὁ θάνατος τοῦ διασημοῦ ἀρχαιολόγου Κόντζε, ὅστις ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διηύθυνε ὡς γραμματεὺς τοῦ ἐν Βερολίῳ Ἰνστιτούτου, ὁλόκληρον τὴν Γερμανικὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ ἐπιτυχία της ἀνασκαφῆς της Περγάμου σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ ὀφείλεται. Πρὸ δὴν ὑμῶν ἀκόμη, μολοῦν ὑπεροδοποιητικότης, εἰργάζετο, ἀκμαϊότατος, ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν ἐνταῦθα εἰς συμπληρωσιν της ἐκδόσεως τοῦ μεγάλου ἔργου τῶν ἐπιθυμιῶν Ἀττικῶν ἀναγλύφων, εἰς τὸ ὅποιον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχεν ἀφοσιωθῆ. Ο κ. ὑπουργὸς της Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, διὰ θερμοῦ τηλεγραφήματος, συνελκυσθὴ τὸ Ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτούτον ἐν Βερολίῳ διὰ τὸν θάνατον τοῦ τοσοῦτον διακεκριμένου μέλους αὐτοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΡΡΥ

Καὶ ἓνας ἄλλος ἀκόμη σοφὸς ἀπέθανε. Ὁ Γεώργιος Περρῦ. Ὑψηλὸν παράδειγμα τελειότητος βίου πνευματικοῦ θὰ παραμείνῃ ὁ βίος τοῦ Περρῦ. Μετὰ τὰς διδακτορικὰς του ἐξετάσεις ἐστάλη εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς ἐταίρος της Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς. Εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν πόλιν της κλασικῆς ἀρχαιότητος εὗρε τὰ ἰδεώδη τοῦ βίου του, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἢ ὅποια τοῦ ἐνέπνευσε καὶ ἀγάπην ἐνθουσιάζουσαν πρὸς τὴν νέαν Ἑλλάδα. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Γαλλίαν διορίσθη καθηγητῆς, διευθυντῆς Λυκείων. Ἀλλ' ὁ πόθος πρὸς τὰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας καὶ ἐξερενησεις ἦτο ἀκοίμητος εἰς τὴν ψυχὴν του. Γονιμωτάτην ἀρχαιολογικὴν ἐξερενησιν ἐπεχείρησε τὸ 1861 εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν, ἐπανειλημμένως δ' ἐπισκέπη τὴν Ἑλλάδα. Συγγραφαὶ ἀλλεπάλληλοι, ἀναφερόμενοι εἰς τὴν κλασικὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τέχνην, καὶ μάλιστα τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὸν ἀρχαῖον δημόσιον βίον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν λογοτεχνίαν, ἦνοιξαν εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον εἰς τὸ Γαλλικὸν Πανεπιστήμιον, καὶ κατόπιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Γραμμάτων, της ὁποίας ἐξελέγη μέλος τὸ 1874. Ἐπειτα ἐπ' ἔκαστον ἔτη διετέλεσε διευθυντῆς της ἐνδόξου Ἀνωτάτης Ἐκθλ Νορμάλ, ὅτε δὲ ἀπεχώρησεν ἀπὸ τὴν διευθύνσιν αὐτῆς ὑψώθη εἰς τὸ ἕμιστον φιλολογικὸν ἀξίωμα τοῦ ἰσοβίου γραμματέως της Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Γραμμάτων.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΛΕΜΑΙΤΡ

Ἀπέθανε ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐκτιμητοὺς τυπικοῦς της συγχρόνου Γαλλίας, ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ἰούλιος Λεμαίτρ. Πνεῦμα γοητευτικῶ οκειτικισμοῦ, ἀνοικτὸν εἰς ὅλα τὰ νέα πράγματα, ὁ ἀποθανὼν λογογράφος μαζὺ με τὸν Ἀνατόλ Φράνς ὑπῆρξεν ὁ δημιουργὸς της λεγομένης κριτικῆς τῶν ἐντυπώσεων, ἢ ὅποια τὸσον ἐτάραξε τὰ νεῦρα τοῦ μακαρίτου Μπρυντεῖρ, τοῦ συστηματικοῦ κριτικοῦ καὶ συγγραφέως τοῦ περιλάλητου διβλίου διὰ τὴν ἐν Γαλλίᾳ λυρικὴν ποίησιν καὶ τῆς μονογραφίας διὰ τὸν Μπαλζάκ.

Οά τόμοι τῶν «Συγχρόνων», ὅπου ὁ Ἰούλιος Λεμαίτρ ὁμιλεῖ περὶ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν συγγραφέων της ἐποχῆς του περιέχουν ἐξαιτίας σελιδίας γοητευτικῆς ἀναλύσεως. Ἀλλὰ καὶ ὡς δραματικὸς καὶ ὡς ἀφηγητῆς ὁ Λεμαίτρ ὑπῆρξε μέχρι της χθὲς ἐξαιρετικῶς, τὸ δὲ τελευταῖόν του διβλίον τὸ «Γῆρας της Ἑλένης» ἐκρίθη εὐφημώτατα ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν κριτικὴν.

ΘΡΑΪΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ Δ^{ΩΣ} ΝΙΚΑΚΗ

Πραγματικὴν μουσικὴν ἀπόλαυσιν ἔχασαν ὄσοι δὲν παρευρέθησαν εἰς τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ ξενοδοχείῳ της Κηφισίας δοθεῖσαν ἐσπερίδα της δεσποινίδος Νικάκη βιολινιστρίας.

Ἡ ἐσπερίς, τεθεῖσα ὑπὸ τὴν προστασίαν της Α. Υ. της προικηθίσσης Ἑλένης, ἔσχεν ἐπιτυχίαν ἀπὸ τὰς σπανίας, καὶ ὑπὸ ἔσποιν συγκεντρώσεως, ἀλλ' ἰδίᾳ ὑπὸ ἔσποιν ἐκτελέσεως.

Ὅλη ἡ ἐν Κηφισίᾳ παραθερίζουσα ἐκλεκτὴ μερὶς της Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ πολλοὶ ἐπάτηδες ἀνελθόντες ἐξ Ἀθηνῶν ἐπήλθωσαν ἐνωρίς τὴν κομπήν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου.

Τὴν ἐσπερίδα ἐτίμησεν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ της Βασιλοπαίδος Ἑλένης καὶ οἱ πρίγκηδες Νικόλαος καὶ Ἑλένη.

Τὸ πρόγραμμα ποικιλώτατον: Μένδελσον, Μπάχ, Ρίεζ, Βιεδιάφσκη, Σαράζατ, Παγανίνι. Ἡ δεσποινὶς Μαριέττα Νικάκη, συνοδευομένη ἐπὶ κλειδοκονιάτῳ παρὰ τοῦ κ. Τιμ. Ξανθοπούλου, ἀνεδείχθη βιολινίστρια ὑπέροχος, ἢ ὅποια μετὰ τὴν τέχνην της θὰ τιμῆσῃ τὴν πατρίδα της.

Κατὰ τὴν ἐσπερίδα ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς συνεχάρη μετὰ προφανῆ εὐχαριστήσιν τὴν καλλιτέχνην, μετ' ἧς συνωμίλησεν ἐπ' ἀρετὸν. Ὡσαύτως συνεχάρησεν τὴν καλλιτέχνην καὶ οἱ λοιποὶ πρίγκηδες, ἰδιαίτερός δ' ἐξέφρασε τὴν χαρὰν της διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της ἐσπερίδος ἡ Α. Υ. ἡ προικηθίσσα Ἑλένη τοῦ Νικολάου.

Η ΔΙΣ ΛΟΥΖΗ

Ἐφέτος ἐτιμήθη μετὰ τὸ Ἀβερῶφειον βραβεῖον τοῦ Πολυτεχνείου ἡ Δίς Ἄννα Λουζή. Ἡ Δίς Λουζή μαθήτρια τοῦ κ. Ροῖλου της τελευταίας τάξεως τοῦ Πολυτεχνείου ἐσυγράφησεν τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνον. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἡ νεαρὰ ζωγράφος ἀπέδωκε τόσην δύναμιν, τόσην ζώην, μετὰ τόσην τέχνην, ὥστε δικαίως ἐπέσυρε ὄχι μόνον τὴν προσοχὴν τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τοῦ Πολυτεχνείου, ἀλλὰ ἐθεωρήθη ἄξιον, νὰ λάβῃ τὸ Ἀβερῶφειον βραβεῖον.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» συγχαίρει ἐγκαρδίως τὴν νεαρὰν Ἑλληνίδα καλλιτέχνην δεσποινίδα Λουζή, ἢ ὅποια ἤρρισε τὸ ὄρατον στάδιόν της ὑπὸ τὸσον καλοῦς οἰωνοῦς διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν της μέλλον.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Καθ' ὅλον τὸν Ἰούλιον δὲν παρεστάθησαν πρωτότυπα ἔργα εἰς τὰ Ἀθηναϊκά θεάτρα, ἢ πολὺ ὀλίγα. Ἄλλως τε ἡ Πανευρωπαϊκὴ κρίσις, ἢ ὅποια θὰ δημουρηθῆ μετὰ τὸν πόλεμον, δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ ἐπιρροάσῃ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον, καὶ ἴσως ἀργότερον νὰ καταστήσῃ δύσκολον καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν του. Ἐν τούτοις μέχρι σήμερον αἱ παραστάσεις ἐξακολουθοῦν εἰς τὰ θεάτρα Κυβέλης, Μαρκίας Κοτοπούλη καὶ Συντάγματος παίζον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταφράσεις καὶ τὰ Παναθηναία.

Ὡραία ἦτο ἡ κωμωδία, ἢ ὅποια ἐδόθη ἀπὸ τοῦ θεάτρου Λεπενιώτη «Ἡ θεία μου ἀπὸ τὸ Οὐμφλερ». Τὸ ὄρατον αὐτὸ ἔργον τοῦ Γκαδὸλ ἔχει μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου παίζεται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου εἰς σειράν παραστάσεων. Ὁ κ. Λεπενιώτης καὶ ἡ κ. Καλογερίδου, καθὼς καὶ ὄλοι οἱ ἠθοποιοί, ἔπαιξαν ἐξαιρετικῶς ὄρατα τὴν πρωτότυπον αὐτὴν κωμωδίαν, ἢ ὅποια ξεφεύγει ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν γνωστῶν καὶ τετριμμένων. Ἐπίσης ἡ φάρασα τὸ «Μωρὸ μου» ἐκράτησεν πολλὰς ἐσπέρας εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν δύο θεάτρων μας της Κυβέλης καὶ της Νέας Σπηγῆς. Εἶνε καὶ αὐτὸ ἓνα ἔργον ὀλίγον χονδροκομμένον, ἀλλὰ πολὺ εὐθυμον, ὥστε νὰ περνᾷ κανεὶς μίαν ὄρασαν βραδυὰν παρακολουθῶν αὐτὸ εἶτε εἰς τὸ ἐν εἶτε εἰς τὸ ἄλλο θέατρον μας.

Ὁ θίσιος τοῦ κ. Λεπενιώτη ἀνέβασεν τὸ βραβευθὲν ἔργον τοῦ κ. Βουτιερίδου «Οἱ Ἐλευθερωταί». Ἡ ἐντύπωσις

ἐκ της διδασκαλίας ὑπῆρξεν ἀρκετὰ καλὴ καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐχειροκροτήθη ζωηρότατα.

Εἰς τὸ θέατρον Συντάγματος ἐδόθη ἡ φάρασα τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου. «Ἡ Κυρία Δέχεται». Τὸ ἔργον ἤρρεσε πολλὴ ἰδίως ὁ ρόλος τοῦ κ. Πλέσσα, ὁ ὅποιος ἐνδεδυμένος γυναικεῖα δημουρηγεί τὸ πρόσωπον νεαρᾶς κόρης.

Εἰς τὸ θέατρον Ἀλάμπρα ἐδόθησαν τὰ «Σεφαντώματα» τοῦ κ. Σκίτη. Τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ὀλίγον ἔλλειψε νὰ τοῦ στοιχίσῃ τὴν ζωὴν. Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ συμπαθοῦς ποιητοῦ γραμμένη εἰς τὸν γνωστὸν τύπον τῶν Ἐπιθεωρήσεων, ἀκούεται πολὺ εὐχαριστῶς διότι ἔχει καὶ σάτυραν καὶ πνεῦμα. Οἱ ἠθοποιοὶ της Ἀλάμπρας ἐπάεξαν φιλοτίμως τὸ ἔργον τοῦ κ. Σκίτη, τὸ ὅποιον ἔως τὴν ὥραν εἶχε σημεῖώσει μαζὰν σειράν παραστάσεων.

Εἰς τὸ «Πανελλήνιον» παίζει κάθε βράδυ ἡ Ἑλληνικὴ ὀπερέττα. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Σακελλαρίδου «Στὰ Παραπήματα» προσελκίζει τὸν περισσότερον κόσμον. Τὸ λιμπρέτο του εὐφρέστατο, ἡ μουσικὴ του εὐθυμος καὶ πεταχτὴ τοῦ ἔδωσε αὐτὴν τὴν ἐπιτυχίαν σπανίαν διὰ Ἑλληνικὴν ὀπερέτταν. Ἐπίσης ἤρρεσε καὶ ἡ μουσικὴ της Σουζῆς. Τὸ λιμπρέτο τὸ μετέφρασεν ὁ κ. Μάρκελλος.

ΞΕΝΑ ΘΕΑΤΡΑ

Μία παράστασις τῆς Γαλλικῆς κωμωδίας

Ἡ Γαλλικὴ Κωμωδία ἀπεφάσισε νὰ συνεχίσῃ τὰς παραστάσεις αὐτῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὡς εἶχε συμβῆ καὶ κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον τοῦ 1870. Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν κατέληξε, καίτοι πολλοὶ ἠθοποιοὶ της ἀνεχώρησαν εἰς τὰ ἄνωρα, αὐτὸς δὲ ὁ γενικῶς διαχειριστῆς κ. Καρρὲ μετέβη εἰς τὴν θέσιν του ὡς συνταγματάρχης πρῶτον μετὰ Ἰνα ἐνισχύσῃ τὸ φρόνημα τῶν Παρισινῶν καὶ δεύτερον Ἰνα βοηθήσῃ ὀλίκως τὰς οικογενεῖας τῶν μαχητῶν ἐταίρων αὐτῆς.

Τὴν ἐσπέραν της τελευταίας Κυριακῆς ἐπαίχθη ἐκτός τοῦ συνήθους προγράμματος καὶ τὸ μονόπρακτον δράμα «1807» πλήρης πολεμικῶν ἐπισημοῦσαν. Οἱ θεαταὶ ὅμως δὲν ἦσαν πλειότεροι τῶν ἑκατῶν, αἱ δὲ εἰσπράξεις ἀνήλθον ἐν συνόλῳ εἰς 180 φράγκα.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ Κ^{ΩΣ} ΚΑΓΙΩ

Ἡ δίκη της κ. Καγιῶ διήρκεσεν ἕξ ἡμέρας εἰς τὸ Παρίσι. Ἐπὶ τέλους ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἀθωωτικῆ, ἀφοῦ ἐθεωρήθη ὅτι ἐν καταστάσει ἐξάφνης συνεπαγομένης τὸ ἀκαταλόγηστον ἐξετελέσθη τὸ ἔγκλημα ἐναντίον τοῦ Καλμέτ.

Κατὰ τὰς ἡμέρας της δίκης αἱ ὅποια ἐκράτουν ἐν συγκινήσει τὸ Παρισινὸν κοινόν, ἐξετυλίχθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικαστηρίου ἓνας ἐμπαιθῆς ἀγὼν μίσους καὶ ἐκδικήσεως μεταξὺ τῶν δύο γυναικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ὑπῆρξε πρῶτη καὶ ἡ ἄλλη νῦν Κυρία Καγιῶ. Διὰ διὰ τοῦτο μεγάλο ἦτο τὸ ἐνδιαφέρον ὄλων ὅτε ἤρρισε τὴν κατάθεσιν της ἡ κ. Γκειντάν, πρώτη σύζυγος τοῦ Καγιῶ. Μετὰ φωνὴν ἀσθενῆ κατ' ἀρχὰς ἡ γυναικίς αὐτῆς διηγήθη ὄλον τὸ ἱστορικὸν της ζωῆς της. Μίᾳ ζωῆς παραγνωρισμένης, μᾶς ζωῆς ἢ ὅποια της ἔφερε τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ἔκαμε νὰ ἰδῆ τὴν εὐτυχίαν της μεταδιβαζομένη εἰς τὰς χεῖρας μιᾶς ἄλλης γυναικῶς.

Ὁ Καγιῶ, στενοχωρημένος προδήλως διὰ τὰς ἐξομολογήσεις ταύτας τοῦ συζυγικοῦ αὐτοῦ βίου μόλις κατηξίωσεν περιφρονητικῶν τιμῶν βλεμματικῶν τὴν πρῶτην σύντροφον. «Λυποῦμαι, εἶπεν οὗτος, διότι ἀναγκάζομαι νὰ εἶπω, ἀλλ' ἀπ' ὅτου ὁ γάμος μου μετὰ της κ. Γκειντάν διελύθη, ἐγνώρισα τὴν εὐτυχίαν, νυμφευθεὶς γυναικί ἢ ὅποια με ἐνοεῖ τὴν πλεόστασαν.

Ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν κ. Γκειντάν πόθεν ἐπρομηθεύθη τὰς περιφρονητικὰς ἐπιστολάς ἐξ ὧν ἡ μία, ἡ ἐπιστολὴ «Τὸν Ζὸ» καθὼς ἐκαλεῖται ὑπὸ τῶν Παρισινῶν ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Καλμέτ καὶ πόθεν ὄστος ἔλαβεν εἰς τὴν

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου Ἀλβέρτος Ἀρχιστράτηγος τοῦ Βελγικοῦ στρατοῦ

κατοχὴν του ταύτας. «Τὰς φωτογραφίας τῶν ἐπιστολῶν, λέγει ἡ κ. Γκειντάν, μοὶ τὰς ἔφεραν ἡ ἀδελφὴ μου. Διὰ νὰ σὰς εἶπω ὅμως πῶς αἱ ἐπιστολαὶ περιήλθον εἰς τὸν Καλμέτ, ἀνάγκη νὰ μοὶ εἴπητε καὶ σεις πῶς ὁ Καλμέτ ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ τὴν ἐκθεσιν Φάμπρ καὶ τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα. Τότε καὶ ἐγὼ θὰ σὰς ἀπαντήσω».

Ἐκ τοῦ μικροῦ τούτου μέρους τῶν καταθέσεων της πρῶτη κ. Καγιῶ, εὐκόλως καταφαίνεται ὅτι ἡ κυρία αὐτὴ οὐδόλως ἦτο διατεθειμένη νὰ παρασπορῆ κατὰ ὁμολογίαν πράγματα μὴ συμφέροντα. Τὸ ὑπ' αὐτῆς κατενεχθὲν κτύπημα ἦτο ἀριστοτεχνικόν, αἱ δὲ Παρισιναὶ ἐξμερίδες δικαίως ἐξαρετήριζαν τοῦτο ὡς ἐκού ντὲ μιμν, ἢ καὶ ροαγιάλ.

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑ' Γ ΖΕΡ

Πολλοὶ ἐστειμένοι ἔγραψαν μέχρι τοῦδε τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ ἰδίου αὐτῶν βίου, ἐπισύραντες ἐπ' αὐτῶν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινού, λόγω σπουδαιότητος της θέσεως τῶν συγγραφέων καὶ τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα ταῦτα ἐκτίθενται. Ὄντω ὁ Γουλιέλμος ὁ Β' ἀπὸ της ἡμέρας της ἀναρρήσεώς του εἰς ὃν θρόνον (1888) καταγράφει λεπτομερῶς τὸν πρῶτον του καὶ τὰς ἐντυπώσεις του ὡς Ἀυτοκράτορος καὶ Βασιλέως. Ἀφοῦ γευματίσῃ τὴν μεσημβρίαν, ἀποσύρεται ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν Ἰνα ἀνατασθῆ εἰς τὸ ἰδιαίτερόν του δωμάτιον καὶ ἐκεῖ γράφει τὰς ἐντυπώσεις του της πρωίας, πρὶν δὲ κοιμηθῆ τὴν νύκτα κρατεῖ ἀκριβῆ σημεῖωσιν τῶν γεγονότων τοῦ ὑπολοίτου ἡμέρας της ἡμέρας. Τὰ ἀπομνημονεύματα ταῦτα θὰ δημοσιευθῶσι, καταρητὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ὑψηλοῦ συγγραφέως, δέκα ἔτη μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐκτός ἀν ἡμιόρουστος ὅσος εἶνε δὲν μείνῃ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του καὶ προτιμήσῃ νὰ τὰ γράψῃ. Οἱ στενῶς μετ' αὐτοῦ συνδεόμενοι καὶ δυνάμενοι ὡς ἐκ τούτου νὰ γνωρίζωσι μερικὰς σελίδας τῶν χειρογράφων τοῦ Καίσερ, λέγουσιν, ὅτι οὗτος εἶνε ἀσφαλῶς ὁ εὐκρινέστερος καὶ αὐθηρότερος αὐτοβιογράφος. Ὁ Γουλιέλμος ὁμιλεῖ εἰς τὰ χειρογράφα του μετὰ μεγάλης εὐκρινείας περὶ τῶν ὑπογῶν συνεργατῶν του, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐστεμμένων συνεργῶν του καὶ συμμάχων του.

Μετά μεγάλης τριφυρότητας εκφράζεται ο Γερμανός μονάρχης περί της συζύγου του Αυτοκρατορίας, ομολογεί δὲ μετὰ χαρᾶς, ὅτι εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐφάνη εἰς αὐτὸν χορηγὸς διὰ τῶν πολιτικῶν συμβουλῶν της. Ὁ Κάιζερ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀγαπᾷ μανιωδῶς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν λοιπὴν καὶ τὰς τελετὰς καὶ τὰς ὑποδοχάς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Αυτοκρατορίαν, ἡ ὁποία προτιμᾷ τὸν ἥρεμον οἰκογενειακὸν βίον καὶ τὴν μόνωσιν, ἀποσυρομένη πάντοτε ἐνωρίτερα ἐκ τῶν λαμπρῶν ἐπισημῶν ἐσπερίδων, μὴ ἀπαντῶσα πάντοτε εἰς τὰς ἐνδείξεις τοῦ σεβασμοῦ τῶν προσκεκλημένων πρὸς αὐτὴν μετὰ τῆς χάριτος ἐκείνης, ἥτις πρέπει νὰ ἀπορῆ ἐκ μιᾶς ἐστεμμένης. Ἡ ψυχρότης αὐτῆ τοῦ χαρᾶ κτήρος τῆς Αυτοκρατορίας πολλὰκις ἔδωκεν ἀφορμὴν παρεξηγήσεων εἰς πολλοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων Δυνάμεων.

Κατὰ τοὺς γνωρίζοντας, αἱ μάλλον ἐνδιαφέρουσαι σελίδες τῶν αὐτογράφων τοῦ Κάιζερ εἶνε αἱ πραγματευόμεναι περὶ τοῦ προσώπου Ἐδουάρδου τοῦ Ζ', τοῦ μακαρίτου Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, καὶ τοῦ βίου του, ὁ ὁποῖος στολιζέται ἀπὸ πολλὰ χαριεῖνα ἀνέκδοτα. Ἦδη ἐνδιαφέρουσαι σελίδες θὰ εἶνε βεβαίως ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀφορῶσιν εἰς τὸν Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον, ἀφοῦ ὁ Κάιζερ εἶνε ἡ κυριώτερη ἀφορμὴ τῆς ἀνθρωπίνης αὐτῆς συρράξεως.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ

Μία ἀφάνταστος καταστροφὴ τελεσιουργεῖται ἀπὸ τινος εἰς πλείστα σημεῖα τῆς Ἑβρώτης. Ὁ πολιτισμὸς υποχωρεῖ πρὸ τῆς ὑπολογιστικῆς καὶ συμφεροντολογικῆς σκέψεως τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας. Παντοῦ κηρύσσεται μὲ ὀρμὴν ἀσυγκράτητον ὅτι αἰῶνες ἀνήγειραν καὶ μεγάλα πνεύματα ἐδημοσώρησαν.

Ἀρχικὴ ἀφορμὴ ὅλης αὐτῆς τῆς συμφορᾶς, ποὺ αἰωρεῖται παντοῦ καὶ ἀπειλεῖ τοὺς πάντας, ὑπῆρξεν ὁ φόνος τοῦ Διαδοχικοῦ ζεῦγους τῆς Αὐστρίας ὑπὸ τὸν δεκαεπταετοῦς Σέρβου γυμνασιόπαιδος Πρίντζιπ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν μικροσκοπικὴν φλόγα τοῦ ὄπλου του ἠνάψη τὴν μεγαλειεπὴν πυρκαϊάν ποῦ εἶδεν ἡ ἀνθρωπότης. Ἄμεσος συνέπεια τούτου ἦτο ἡ κήρυξις τοῦ Αὐστροσερβικοῦ πολέμου. Πρὶν ἢ ὅμως ἀντιληφθῆ ὁ κόσμος τὰς κινήσεις τῶν ἀντιμαχομένων, πάνοπλος κατῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα ἡ Γερμανία, ἔχουσα ἀντιπάλους τοὺς ἠρωϊκοὺς Βέλγους, τοὺς Ἀγγλοὺς, τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Ρώσους πρὸς τὸ παρόν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐσθυσεν ὁ Αὐστριακὸς κολοσσὸς, πρὸ τῆς ὀρμῆς τοῦ ὁποῖου ἐκινδύνευεν ἡ μικρὰ μὲν τὴν ἑκτασίαν, ἀλλὰ μεγάλῃ τὸν ἠρωϊσμὸν, σύμμαχος μας καὶ φίλη Σερβία. Ἡ Γερμανία ὠρθώθη ὡς γίγας καὶ ἀφοβὸς ἠτένεισε πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, ἔχουσα ὡς πρῶτιστον καὶ κύριον σκοπὸν τῆς Γαλλίας τὴν ταπεινωσίν καὶ καταστροφὴν.

Ὁ Βρετανικὸς Λέων, κατόπιν στιγμιαίων ἀμφιταλαντεύσεων, ἀνῴρθωσε τὴν χαιτὴν του καὶ ἐξέβαλε ἰσχυρὸν βροντηθῆν. προάγγελον ἀμέσου συμμετοχῆς εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐκτοτε ἡ θαλασσία κυριαρχία τῶ ἐξῆσραλίστη καὶ κατὰ ἑκατοντάδας προσδένονται εἰς τὰ παράλια τῆς οἰκονομικῆς ἡγεμονίας τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία ἀπεκλεισθῆ ἀπὸ παντοῦ καὶ ἀπώλεσε μέχρι τοῦδε ἀρχετὰς τῶν Ἀφρικανικῶν τῆς κτήσεων.

Εἰς τὴν γιγαντομαχίαν αὐτὴν πλείστα ἀπρόοπτα παρουσιάσθησαν. Τὸ Διεθνὲς δίκαιον ἐρημνεύεται συνήθως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ἐμπολέμων, αἱ οὐδενόρητες δὲν προκαλοῦσι τὸν σεβασμὸν, αἱ συνθήκῃ σφίζονται ὡς ἄχρηστα χαρτὰ καὶ τὸ σοβαρώτερον, αἱ

συμμαχία οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν συμβαλλομένων.

Ἡ Ἰταλία, ἡ τρίτη Δύναμις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἐκ λόγων καθαρῶς συμφεροντολογικῶν, ἐδήλωσεν οὐδενόρητη. Μάτην οἱ σύμμαχοί της ἐπικαλοῦνται τὰς πρὸς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις της. Ὑπολογίζουσα τοὺς κινδύνους ποῦ τὴν ἀπειλοῦν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς ὀρέγῃ, τὰ ὁποῖα τὴν ἀναμένουν ἐκ τῆς ἄποχῆς της, κωφεύει εἰς κἀθε συμμαχικὴν ἐπικλήσιν καὶ ἐκάστοτε ζωηρότερον διαλαλεῖ ὅτι θὰ παραμείνῃ οὐδέτερος. Τὸ ἠρωϊκὸν Βέλγιον οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐδίστασε νὰ προκινδυνεύῃ ὑπὲρ ἐστίων καὶ βωμῶν. Ἀπ' ἧς στιγμῆς αἱ Γερμανικαὶ λεγεῶνες, ὀρμητικαί, εἰσέβαλλον εἰς τὰ ἐδάφη του, ὁ ἠρωϊκὸς Βελγικὸς Λαὸς μὲ ὑπερτάτας θυσίας ἐξήτησε νὰ ἀνακόψῃ τὴν Γερμανικὴν προέλασιν.

Ὁ κόσμος ὅλος ἐν θαυμασμῷ σήμερον ὀμιλεῖ περὶ τοῦ Βελγίου. Ἡ εἰρηρικὴ Διέγξις ἐδαπλίσθη μέσα εἰς ἀφάνταστον ἠρωϊσμὸν καὶ μετὰ συγκινήσεως ἠκούσθη ἡ παρασημοφορία τῆς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τῆς Γαλλίας. Ὁ Ἀλβέρτος, ὁ Βασιλεὺς της, δίδει πρῶτος τὸ παράδειγμα τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ πλήρης πατριωτικῶν αἰσθημάτων ὀρμῆ πρὸ τοῦ κινδύνου. Ἡ ἱπποτικὴ Γαλλία ἐκτιμῶσα καὶ τούτου τὸν ἠρωϊσμὸν, τοῦ ἀπενεμει τὸ παράσημον τῆς Ἀξίας.

Οἱ Γάλλοι διψῶντες ἐκδίκουν διὰ τὰ πρὸ 44 ἐτῶν ἀτυχήματά των, ὀρμῶσι μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν καὶ πολεμικὸν μένος πρὸς τὴν ποθητὴν Ἀλοαίαν καὶ μὲ λόγους συγκινητικούς καὶ μὲ θυσίας ἀμετρήτους, ἀγωνίζονται νὰ δώσουν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ἀδελφούς των. Οἱ Ἀγγλοὶ, κύριοι τῆς θαλάσσης, ζητοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς Ναυτικὰς Δυνάμεις τῆς Γερμανίας καὶ μολοντί διελαλήθησαν ναυμαχίαι καὶ καταστροφαί, οὐδὲν ἐξηκριθῆθη ἕκτοτε ὡς γεγονός. Ἦδη ἀπέστειλαν βοηθείας πρὸς τὸ Βέλγιον, ὅπου συγκεντρωτοῦντα Γαλλικὸς, Βελγικὸς καὶ Ἀγγλικὸς στρατὸς διὰ νὰ δώσουν μίαν ἀποφασιστικὴν μάχην πρὸς τὴν Γερμανίαν. Οἱ Αὐστριακοὶ καὶ οἱ Ρώσοι δὲν μᾶς ἔδωσαν ἀκόμη κανὲν ζωηρὸν σημεῖον τῆς δράσεώς των. Συγκεντρωθὲν ἑκατομμύρια ἀνδρῶν, ἐτοιμῶν καὶ τούτων νὰ χύσουν ποταμοὺς αἱμάτων διὰ τὴν νίκην.

Μέσα εἰς αὐτὰ τὰ γενικά σημεῖα περιπέλομαι μυριάδες ἐπεισόδια ποῦ δείχνουν τὴν λύσαν, μὲ τὴν ὁποῖαν ἀγωνίζονται οἱ εὐγενέστεροι Λαοὶ τοῦ κόσμου πρὸς ἰδίαν ἐπικράτησιν. Ὅσάκις ἄλλοτε ἠπειλείτο ἡ εἰρήνη, ὁ κόσμος ὅλος ἐφρατάζετο ἕνα πόλεμον πολιτικῶν, ἀπηλλαγμένον βραβυρότητας καὶ ἀπανθρωπιῶν. Ἀτυχῶς καὶ εἰς τούτο διεψεύθησαν οἱ προϋπολογίζοντες καὶ προλέγοντες. Μία ἀκατάσχετος δίψα ἐκδικήσεως ὠθεῖ τοὺς Λαοὺς εἰς τὰς μεγαλειτέρας θηριωδίας. Ἡ καταστροφὴ ὀργιάζει. Ὁ θάνατος μὲ τὸ δρέπανον ἀκονισμένον κόπτει ἀλύπητα. Οὐδεὶς οἶκος, οὐδεμία συμπαθεῖα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀντιπάλων. Τὸ πένθος στυγνὸν θὰ ἐπικρατήσῃ παντοῦ. Ἡ ὀδύνη θὰ εὖρη κατοικίαν εἰς ἀπειρά στήθη. Τὰ δάκρυα ποῦ θὰ χυθῶν εἶνε ἱκανὰ νὰ προξενῶσιν πλημμύρας καὶ εἰς τὸν μεγαλιτέρον ποταμὸν τοῦ κόσμου. Ὅλα τὰ μέσα τῆς καταστροφῆς, τοῦ δλέθρου, τῆς συμφορᾶς εἰς ἐνέργειαν. Καὶ ὑπεράνω ὅλων αὐτῶν μία συμφορὰ, φρικωδέστερα καὶ τοῦ θανάτου. Ἡ πείνα. Τὸ φάσμα τῆς πείνης ἀπειλητικὸν προβάλλει ἐναντίον ὅλων τῶν Ἑβρωπαϊκῶν Λαῶν. Καὶ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι εἰμῶθα οὐδέτεροι, ἐφ' ὅσον οἱ γείτονές μας ἠσυχάζουν, καὶ ἡμεῖς ὑφιστάμενοι τὰς συνεπείας τῆς Πανευρωπαϊκῆς συρράξεως, κινδυνεύομεν νὰ ὑποστώμεν τὸν ἐξ ἀιτίας θάνατον. Ἡ αὖριον εἶνε ἀγνωστος. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμένονται μεγάλα γεγονότα, ἀνατρεπτικὰ ἴσως καὶ θρόνων. Τίς ὁ νικητῆς; Τίς ὁ θριμβευτῆς; Ποῦ θὰ πέσουν αἱ μεγαλιτέραι συμφοραὶ; Ποῖα

στέμματα θὰ θρυμματισθοῦν; Ποῖα ἔθνη θὰ ἀνασταθῶσιν; Ποῖοι Λαοὶ θὰ μεγαλώσουν; Ποῖοι θὰ ἐξαφανισθοῦν; Τίς θὰ εἶνε ἐκεῖνος ποῦ θὰ κανονίσῃ τὰς τύχας μας καὶ θὰ περιφρουρήσῃ ἢ θὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν ὑπαρξίν μας; Χάος, ἀοριστία, ἀδυναμία ἐρεῖνης πρὸς τὰ διάφορα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος. Πρὸς τὸ παρόν αἶμα καὶ πάλιν αἶμα καὶ θάνατος ἀνηλεεῖς, ἀπέραντοι. Ἡ ψυχὴ μας εἶνε κουρασμένη ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τῶν μεγάλων γεγονότων ποῦ ἀναμένομεν, ἀγνοοῦντες τὰς συνεπείας των καὶ τὰς τύχας, ὅχι μόνον τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν καὶ τῆς πατρίδος μας.

Καὶ ὄντως τί θὰ συμβῆ περὶ ἡμᾶς εἶνε ἀγνωστον καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀρίστα πράξασα, ἐκάλεισε τοὺς πρῶτον Πρωθυπουργοὺς τῆς Ἑλλάδος διὰ ν' ἀνταλλάξῃ γνώμας μετ' αὐτῶν καὶ λάβῃ μέτρα ἀπὸ κοινού μετ' ὅλων τῶν πολιτικῶν τῆς πατρίδος μας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Αὐγουστος θὰ ξεκαθαρίσῃ πλείστα ὄσα ζητήματα ἐκ τῆς σημερινῆς ἐκκρεμότητος.

Δ. Α. Ζ.

ΚΟΣΜΟΣ

Ὑπερήφανος, ἐπιβλητικὸς, χαρωπὸς ἀναπαύεται εἰς τὴν Φαληρικὴν θάλασσαν ὁ νέος ναυτικὸς κολοσσὸς τῆς πατρίδος μας. Ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Ναυτικὸν

μετὰ τὴν ἐνδοξὴν ἀστερόεσαν σημαίαν, μετεπήδησεν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ ὑπὸ τὴν

Ἡ ΔΗΜΝΟΣ σκέπην μᾶς ἐκ τῶν ἐνδοξωτέρων σημαῶν τῆς ὑφῆλίου. Καὶ εἶνε σήμερον καθαρῶς πλέον Ἑλληνικὸς. Ἐβαπτίσθη εἰς τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ ὄνειρα ἑκατομμυρίων ὑποδοχῶν Ἑλλήνων μὲ παλμούς καὶ συγκίνησιν προσεταυρίζοντων εἰς τὴν ἐπιφοβὸν διὰ τοὺς ἔθροῦς μας δυνάμιν του. Ἐβαπτίσθη μέσα στὰ Ἑλληνικὰ κύματα ποῦ τὸν ἐδέχθησαν φρόσιοντα ἀπὸ ὑπερήφανον ἀγαλλίασιν. Μετουσιώθη εἰς ἀφοβὸν ὑπερασπιστῆ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας ἀπ' ἧς στιγμῆς ἐδέχθη τῶν ἀθανάτων Ἑλλήνων ναυτῶν τὰς ὑπηρεσίας. Ἐνημερονίσθη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν ἀπ' ἧς στιγμῆς τὸ βλέμμα ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐστράφη νοερώς πρὸς τὸν γίγαντα τῆς ναυπηγικῆς τέχνης.

Ὁ Ἀθηναϊκὸς Λαὸς ἐκπροσωπῶν τοὺς πόθους καὶ τὰ ὄνειρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀθρόος κατῆλθεν εἰς Φάληρον νὰ χαιρετίσῃ τὴν «Δημνον», τὸν ὑπερήφανον κολοσσὸν ποῦ ἀναπαύεται χαρωπῶς εἰς τὴν Φαληρικὴν θάλασσαν.

Ὁ Μητροπολίτης Στρωμνιτικῆς καὶ Ὁ Ἐπίσκοπος Μυρέων κ. Αθανάσιος τῆ ὑποδείξει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆ ἐκλογῆς τῆς Κυβερνήσεως,

Ὁ ΑΓΙΟΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ καὶ Ὁ ΑΓΙΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ Βασιλέως μας, ἐπανεύχοντες καὶ τῆς Μ. Μ. τοῦ ἐξελέγησαν ὁ μὲν πρῶτος Μητροπολίτης Λαρίσσης, ὁ δὲ δεύτερος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀργολίδος. Δύο ἠρωϊκοὶ καὶ ἱστορικοὶ Ἱεράρχαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου συγκαταρῖφιοῦνται πλέον μετὰ τῶν ἀνωτάτων Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατρίδος.

Οἱ ποικίμοι οἱ ὅποιοι ἔδετον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐθνους μας περιόδον ὡς προπύργιον τὴν ἰδίαν αὐτῶν ζωὴν, ἐπαξίως τῶν δοκιμασιῶν, τὰς ὁποίας ὁ

Ὁ Στρατηγὸς Ζῶφρ Ἀρχιστράτηγος τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ

πέστησαν ἐτιμήθησαν. Ἐπιφροτούντος ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκλήθησαν εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῶν σπουδαιοτέρων ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἅγιος Μυρέων θὰ λαμπρῶν τὸν θρόνον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης πρωτεύουσας τῆς μικρᾶς ἄλλοτε Ἑλλάδος καὶ ὁ Ἅγιος Στρωμνιτικῆς θὰ εἶνε ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τῆς Θεσσαλίας ὁ συνεκτικὸς δεσμὸς μετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος.

Οἱ δύο αὐτοὶ Ἱεράρχαι δὲν συναντιῶνται μόνον εἰς τὴν μόρφωσιν, τὴν εὐφραν, τὴν καλωσύνην, τὸν πολιτικὸν νότον, τὴν χριστιανικὴν μετροφοροσύνην καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕνα σημεῖον, τὸ ὁποῖον καταγαλίζει τὴν μορφήν των καὶ τοὺς ἀνθρώπων εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν. Εἶνε καὶ οἱ δύο ἀληθῶς μάρτυρες καὶ ἑδοκίμασαν τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας, τοῦ βουλγαρικοῦ μίσους, τῆς βουλγαρικῆς ἀνανδρίας ὅλας τὰς φοβεράς συνεπείας. Εἶνε ἀνεκδιήγητα τὰ μαρτύρια τὰ ὁποῖα ὑπέστη κατὰ τὴν διήμερον αἰχμαλωσίαν τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀργολίδος καὶ εἶνε φρικαστικά τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν οἱ Βούλγαροι διὰ νὰ ἐξοντώσουν τὸν Ἅγιον Λαρίσσης. Ὁ μικρὸς τὸ δέμας Ἀρσένιος, ἀλλὰ ἀκούρατος μαχητῆς, διὰ τῆς εὐφρίας του, τῆς ἀποφασιστικότητος του, τῆς ἀφοβίας του, τοῦ ἐνθους ζήλου του καὶ τῆς πολιτικῆς του φρονήσεως, ὅχι μόνον ἐξουδετέρωσε κἀθε κακόβουλον κατ' ἑαυτοῦ ἀπάειραν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ποίμνιόν του μεγίστας ὑπηρεσίας προσέφερεν. Ἡ ἱστορία τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας θὰ ἀφιερῶσιν πολλὰς σελίδας διὰ τοὺς ἠρωϊκοὺς αὐτοὺς ἱεράρχας. Εἰς τοὺς ἐθνομάρτυρας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τοὺς θυσιασθέντας ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος θὰ συγκαταριθμηθῶσι καὶ οἱ νῦν περιβλεπτοὶ Ἱεράρχαι τῆς Λαρίσσης καὶ τῆς Ἀργολίδος.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις», ἡ ὁποία εἶνε εἰς

θέσιν να κρίνη περι της αξίας των υπερόχων κληρικών, με αληθινήν χαράν συγχαίρει τας Α. Σ. δια την τιμητικήν εκλογήν των.

Ευγνώμονες προς τας υπηρεσίας τας οποίας οι ευγενείς Γάλλοι αξιωματικοί προσέφερον εις τὸ Ἑλληνικὸν στρατεύμα, τοὺς κατευθώσαμεν με δλην τὴν εὐλοκίειαν ποὺ ἡ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ γνωρίζει νὰ ἐκδηλώσῃ ὁ Ἕλλην πρὸς τοὺς ξένους του. Ὁ στρατηγὸς Βιλλαρέ καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετοῦντες Γάλλοι αξιωματικοὶ τῆς διοργανωτικῆς ἀποστολῆς ἐξ ὑπερτάτης ὑποχρέωσως πρὸς τὴν πατριδα των, διέκοψαν τὴν ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν καὶ ἔσπευσαν νὰ τεθοῦν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀγωνιζομένων συναδέλφων των. Καὶ μόνον ὁ λόγος αὐτός, ἀσχετῶς πρὸς κάθε ἄλλην ἠθικὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς εὐγενεῖς Γάλλους, ἦτο ἱκανὸς νὰ συνεγεῖρη πλήθη Ἑλλήνων ἐτοιμῶν πρὸς πᾶσαν συγκλητικὴν καὶ ἀδρόφρονα πρὸς τοὺς ἀπερχομένους ἐκδήλωσιν. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, εἰς ἀπὸ τοὺς εὐγενεστέρους λαοὺς τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ φύσεως παθαινόμενος διὰ πᾶσαν ὑψηλὴν ἰδέαν, ἐνόμισε καθήκον του νὰ ἐκδηλώσῃ ὅλην του τὴν συμπάθειαν καὶ ὅλην του τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς εὐγενεῖς ξένους, οἱ ὅποιοι ἐπὶ εἰρη ολόκληρα εἰργάζοντο ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος μας.

Πλήθος ἀξιωματικῶν καὶ αὐτὸς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτῶν κατήλθον εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀπεχαιρέσαν τὰ τιμημένα τέκνα τῆς φίλης Γαλλίας. Καλὸν τοὺς κατευθόδιον.

Κατακλητικὴ εἶνε ἡ ἐν Γαλλίᾳ ἀποταμίεσις τοῦ χρυσοῦ. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Γαλλίας διαθέτει εἰς χρυσὸν νομίσματα τέσσαρα δισεκατομμύρια καὶ ἑκατὸν τέσσαρα ἑκατομμύρια, ἐνῶ ἡ Γερμανικὴ Αὐτοκρατορική ΧΡΥΣΟΣ ρικὴ Τράπεζα διαθέτει ἐν δισεκατομμύριον ἑξακόσια ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια, ἡ Αὐστροουγγρική ἐν δισεκατομμύριον τριακόσια ἐννέα ἑκατομμύρια καὶ ἡ Ἰταλικὴ ἐν δισεκατομμύριον ἑκατὸν ἑπτὰ ἑκατομμύρια.

Περίεργος εἶνε ἡ σύμπτωσης τῆς ἡμερομηνίας τῆς 19 Ἰουλίου. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατὰ τὸ 1770 ἡ Γαλλία ἐκήρυξε κατὰ τῆς Πρωσίας τὸν πόλεμον, καὶ ὁ πόλεμος τῆς Γερμανίας κατὰ τῆς Ρωσσίας ΠΕΡΙΕΡΙΓΟΣ ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ τὴν αὐτὴν κηρύσσεται ἡμέραν. Ἡ σύμπτωσης εἶνε περίεργος. Ἐν γένει ὁ μὲν Ἰούλιος παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν νέαν τῆς Γαλλίας ἱστορίαν. Εἰς τὰς 14 Ἰουλίου ἠλώθη ἡ Βασιλίη, τὸν Ἰούλιον ἐγένετο ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1830, τὴν 19 Ἰουλίου ἐκηρύχθη ὁ κατὰ τῆς Πρωσίας πόλεμος τὸ 1870 καὶ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον κηρύσσεται ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὁ πόλεμος οὗτος.

Εἰς τὸ κάρκον τῆς Κηφισίας ἐδόθη μία ὠραία λαϊκὴ εἰσοδήτὴ ὑπὸ τὸν τύπον ἀγορᾶς ὑπὲρ τῶν προσφύγων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς προκηράσεως Ἑλένης τοῦ Νικολάου. Ἀπὸ ἐΠΕΘΡΤΗ ΤΗΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ νωρὶς ὁ Ἀθηναϊκὸς κόμπος μετεφέρθη εἰς τὸ ὑπερ τῶν προσφύγων ὁμοσ δροσόλουστον ἄλλοσ, τὸ

ὁποῖον εἶχε μαγευτικῶς καλλωπισθῆ διὰ περιττέρον. Ἐκαστον ἐξ αὐτῶν ἐξεπροσώπει τὸ καλλιτεχνικὸν γούστο τῆς πωλητῆρας. Καὶ ἦσαν τόσον ὠραία τὰ περιπτερά καὶ ἐξεπροσώπουν τόσον πολὺ ὠραία τὰς καλλιτεχνικὰς τάσεις τῶν Κυριῶν τῶν Ἀθηνῶν.

Γενικῶς ἡ ἐσοτὴ ἐπέτυχε θαυμασίας. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκονομία μετὰ πολλὴν ἐνδιαφέρον παρηκολούθησε τὴν ἀγορὰν, ἡ γόρασε διάφορα ἀντικείμενα καὶ ἐπῆρε τὸ τσάι Της ἀπὸ τὸ περιπτερον τῆς κ. Μπενάκη. Ἐν γένει ἡ ἐσοτὴ ἐπέτυχ: καὶ τὸ εἰσπραχθὲν χρήμα ὑπῆρξε καὶ πολὺ ἱκανοποιητικόν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Κορυθαλός». Αὐτὸν τὸν τίτλον φέρει κομψὸν περιοδικόν, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ντ. Μιράντη. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν εὐφράτα. Περιέχει ποιήματα καὶ αἰσθητικὰς μελέτας. Διακρίνεται ἕνα πρωτότυπον ποίημα τοῦ κ. Μιράντα ὑπὸ τὸν τίτλον «Στιγμές».

Λ ὁ γ ο ι Ἰεξεκλήλ Βελανιδιώτου ἀρχιμανδρίτου. Ἐξεδόθησαν οἱ λόγοι τοῦ ἀρχιμανδρίτου Τεργέστης, οἱ ἐκφωνηθέντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν Τεργέστη ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

«Ἀσὺλον Ἀνιάτων». Εἰς κομψὸν τεῦχος ἐξεδόθη ἡ ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων.

«Μακεδονικὰ ἀπομνημονεύματα». Ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτῶν ἰ κ. Μελομένη Αὐγερινῶ ἐξέδωκε τόμον πολυσέλιδον μεγίστου ἐνδιαφέροντος. Μέσα ἀπὸ τὰς σελίδας του ἀνατῆρε μία γυναικεῖα ὁρμὴ καὶ δρασίς, ποὺ ἀφίνει ἰσχυρὰς ἐντυπώσεις εἰς τὸν ἀναγνώστην. Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, ἡ ὁποία δὲν ἐπέκαμεν ἀναδεικνύουσα ἐκ τῶν σπλάγγων τῆς ἰσχυρᾶς φυσιογνωμίας, μᾶς ἐπεφύλασσε καὶ τὴν ἐκπληξιν τῆς ἐμφανίσεως μᾶς γυναικὸς εἰς τὸν πολιτικὸν ὄρξζοντα μετὰ τὰ ἐφόδια τῆς θελήσεως, τῆς ἀποφασιστικότητος, τῆς διπλωματικῆς ἐργασίας. Ἡ κ. Αὐγερινῶ ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῇ τὴν σύγχρονον διπλωματικὴν γυναικεῖαν δρασίαν. Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ γένους, ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ γυναίκα, αἱ ὁποῖαι ἤσκησαν ἐπαροχήν καὶ ἔδρασαν ὡς πολιτικαὶ φυσιογνωμῖαι, ὑπέροχος δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἡ Καλλιόπη Παπαλεξοπούλου, ἔκτοτε δμως ἐστεῖρευσε ἡ γυναικεῖα αὐτὴ πρωτοβουλία καὶ ἀνεφάνη εἰς τὴν δράσιν τῆς κ. Αὐγερινῶ, πρὸς τὴν θεορμὰ συγχαρητήρια ἀπειθύνομεν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑΣ

Οἱ φίλοι τῶν γραμμάτων μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς καὶ ἀνακουφίσεως εἶδον τὴν ἐπανάληψιν τοῦ λαμπροῦ ἡμερολογίου τῶν κ. κ. Ι. Ἀρσένη καὶ Ραφαήλοβιτς, τῆς «Ποικίλης Στοᾶς».

Ἡ «Ποικίλη Στοᾶ», διανύσασα ἤδη βίον μακρὸν, ἔχει συνδεθῆ στενότερα μετὰ τὴν ἱστορίαν τῶν γραμμάτων τοῦ τόπου κα' ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς παρήλασαν τὰ ὠραιότερα ἔργα τῶν ἐκλεκτοτέρων ἑλληνικῶν καλῶν.

Οἱ δεκαεῖς ὀγκώδεις τόμοι τοῦ περιοδικοῦ τούτου διερμηνεύουσι τὸ νεώτερον Ἑλληνικὸν πνεῦμα καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐκφάνσεις, τὸ ὁποῖον τὰς σελίδας τῆς «Ποικίλης Στοᾶς εὔρε πάντοτε προθύμους καὶ ἀνοικτάς διὰ τὴν ἐκδήλωσίν του.

Καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ κυριώτερος λόγος, δι' ὃν ἡ προσωρινὴ διακοπὴ τοῦ ἡμερολογίου τούτου κατέστη τοσοῦτον αἰσθητὴ καὶ ἡ χαρὰ ἐπὶ τῇ ἐπαναλήψει του τοσοῦτον μεγάλη.

Ὁ νεώτερος τόμος τῆς «Ποικίλης Στοᾶς» περιλαμβάνει τὰ προϊόντα τοῦ καλάμου τῶν ἐκλεκτοτέρων Ἑλλήνων λογίων καὶ ποιητῶν, ἀποτελεῖ δὲ ἀληθὲς κόσμημα διὰ πᾶσαν βιβλιοθήκην.

Θερμὰ συγχαρητήρια ὀφείλονται εἰς τοὺς διευθυντάς τῆς κ. κ. Ἀρσένην καὶ Ραφαήλοβιτς.

TIMES SQUARE C° OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

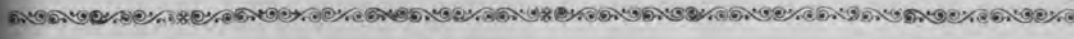
ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΠΟΤΑΣΗ 14 ΓΑΡΑΓΕ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 264

Αὐτοκίνητα πολυτελείας φορητὰ (camines).

Βενζίνη, ἔλαια, ελαστικά κτλ.

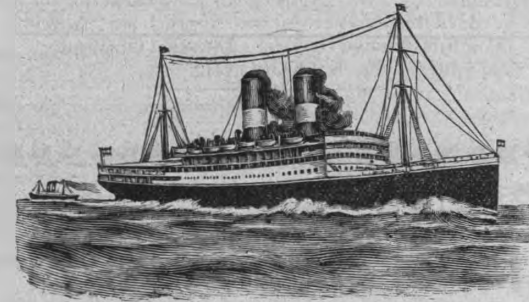
Τὸ ἄνω Carage ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε ἐπισκευήν, ἐνοικιάζει δὲ καὶ μεμονωμένα διαμερίσματα πρὸς τοποθέτησιν αὐτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΧΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΥΣΤΡΟΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

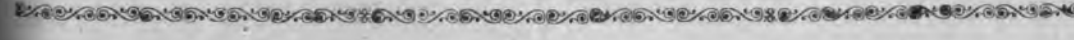
Τα κταικαὶ κατ' εὐθείαν ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΑΤΡΩΝ διὰ ΒΟΡΕΙΟΝ καὶ ΝΟΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ καὶ ΚΑΝΑΔΑ διὰ τῶν νεοτεύκτων καὶ πολυτελεστάτων ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοίων τῆς, μετὰ διπλοῦς ἑλικας καὶ ἀσύρματον τηλεγράφων.

Δι' εἰσιτήρια Α', Β' καὶ Γ' θέσεως, ὡς καὶ διὰ φορτίον καὶ πλείονας πληροφορίας, ἀποταυθῆτωσαν οἱ βουλόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Πάτραις. — Γ. Μόρφου καὶ Υἱὸς-Κροῦββ καὶ Στίβενς. — Ὀδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου

Ἐν Πειραιεῖ. — » » » » » — Πλατεῖα Καρρατσάκη

Ἐν Ἀθήναις. — » » » » » — Ὀδὸς Σταδίου κάτωθι Ἀρσακείου καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους Πράκτοράς τῆς.

ΚΟΛΩΝΑ Κ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ὉΔΟΣ ΤΑΔΙΟΥ 67-ΑΘΗΝΑΙ=ΠΡ. ΤΗΛ. 416

Βραβευθεῖσα εἰς ὅλας τὰς μεγάλας ἐκθέσεις διὰ 15 πρώτων βραβείων. Ἡ μόνη ἱατρικὴ κολώνη διὰ μασᾶς καὶ λουτρὰ. * * * * *

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΟΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

Ο Τμηματάρχης Διεκπαιρώσεως και Άρχεϊου του Υπουργείου της Έθνικης Οικονομίας Σ. Κ. ΚΟΡΩΝΗΣ

Η β' σειρά των πρακτικών οινολογικών μαθημάτων δι' οίνοπαντοπώλας, κτηματίας, οίνοποιους κλπ. άρχεται την 12 Αυγούστου και λήγει την 12 Σεπτεμβρίου έ. έ. Κατά το χρονικόν τούτο διάστημα θέλουσι γίνει 20 μαθήματα οινολογίας και πρακτικά άσκήσεις επί 40 έν συνόλω ώρας εις τό οινολογικόν εργαστήριον.

Η διδασκαλία περιστρέφεται εις την καλήν οίνοποίησην πρός επίτευχίαν των οίνων καλής ποιότητος, υγιεινών και ειδιατηρήτων.

Πās επιθυμών να παρακολουθήση τά μαθήματα ταύτα δέον να υποβάλη αίτησιν επί πεντηκοντάεππου χαρτοσήμου πρός τό Γεωργικόν Τμήμα του Υπουργείου μέχρι της 11 Αυγούστου.

Εις συμπλήρωσιν της διδασκαλίας θέλουσι γίνει μία ή δύο έκδρομαί εις οίνοποιεία κλπ. περίξ των Άθηνών.

Η παρούσα δημοσιευθήτω μόνον διά των έχουσών έγγραφον έκ του Υπουργείου της Έθνικης Οικονομίας.

(Έκ του Υπουργείου της Έθν. Οικονομίας) Δημοσιευθήτω διά της «Έλλην. Έπιθεωρήσεως Έν Άθήναις τη 7 (8)914

Ο Τμηματάρχης Διεκπαιρώσεως και Άρχεϊου του Υπουργείου της Έθνικης Οικονομίας Σ. Κ. ΚΟΡΩΝΗΣ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τό αρχαιότερον των έν Ελλάδαδι Χαρτοπωλείων
Ίδρυθέν τῷ 1870

Μεγάλη άποθήκη χάρτου Έφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικών και πάσης ποιότητος, Μεγάλη άποθήκη ειδών γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Άτιμοκίνητα Έργοστάσια Καταστήτων, Φακέλλων και φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνοι έκδοται έν Ελλάδαδι Έπιστολικῶν δελταρίων. Δεκταί παραγγέλλει έκτελούμεναι τάμισα. Έξεδόθησαν πλέον των 500 ειδῶν μέχρι τούδε.

Άτιμοκίνητον Τυπογραφείον με 10 πιεστήρια διά μικράς έπιμελεημένας εργασίας (Travaux de reville) ὡς και διά μεγάλας καλλιτεχνικάς τριαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακινιυθήκη φωτογραφικῶν πλακῶν και χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι αντιπρόσωποι των φωτογραφικῶν πλακῶν Impérial Dry Plate Co Ltd

Έπισκεπτήρια στεγμεκίως

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ-3

Διά της υγιεινῆς του στόματος και των δόντων σώζετε οὐ μόνον τους δόντας σας, αλλά προλαμβάνετε άπεύρους νόσους του στόματος, των δδόντων, των ὠτων, του φάρυγγος, του λάρυγγος, των βρόγχων, των πνευμόνων, ὡς και του πεπτικου συστήματος, πολλάκις δε σώζετε την ζωήν σας αυτήν.

Συνιστώμεν ένδέρμιος τόν διακεκρυμένον επιστήμονα οδοντοίατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ του ὁποίου αἱ τριεῖς σκευασαί **Ελεξίρια, Όδοντόκοκκος** και **Α. Δαμνυτήν**, εἶνε μοναδικαί εις τό είδος των.

Διά του **Έλεξίριου** πάθει ή **Όδονταλγία** και ή **νευρολγία**. Εἶναι συσκευασία αλάνθαστος και άποτοειλεσμητική.

Πωλείται παρά τῷ ἰδίῳ άντι 2 δρ. τό φυλλάδιον

3-Κοραή-3

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια

Τροποποιηθείσης της κλίμακος των τόκων των εις τραπεζικὰ γραμμάτια νέων εντόκων καταθέσεων έν ὄψει ή επί προθεσμία, δηλοποιείται, ότι από 15 Άπριλίου 1909 ή Έθνικὴ Τράπεζα της Ελλάδος δέχεται παρά τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τοῖς Υποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εις ραπτεζογραμμάτια άποδοτέας έ ὄψει ή έν ὄρισμένη προθεσμία επί τόκῳ :

1) 2 τοῖς 0)0 κατ' έτος διά τὰς έν ὄψει άποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν του ποσοῦ τούτου του τόκου ὀρισμένου εις 1 τοῖς 0)0 κατ' έτος. Αἱ καταθέσεις αὐταί γίνονται δεκταί και εις άνοικτῶν λογαριασμῶν, παραδιδόμενον τῷ καταθέτη βιβλιαρίν η λογαριασμοῦ και βιβλιαρίον έπιταγῶν.

2 τοῖς 0)0 κατ' έτος διά τὰς καταθέσεις τὰς άποδοτέας μετὰ ἕξ μηνῶν τουλάχιστον

2) 2 τοῖς 0)0 κατ' έτος διά τὰς καταθέσεις τὰς άποδοτέας μετὰ έν έτος τουλάχιστον.

3 τοῖς 0)0 κατ' έτ' ές διά τὰς καταθέσεις τὰς άποδοτέας μετὰ δύο έτη τουλάχιστον.

3) 2 τοῖς 0)0 κατ' έτος διά τὰς καταθέσεις τὰς άποδοτέας μετὰ τέσσαρα έτη τουλάχιστον.

4 τοῖς 0)0 κατ' έτ' ές καταθέσεις τὰς άποδοτέας μετὰ πέντε έτη τουλάχιστον, ὡς και διά τὰς πέραν των πέντε ετών ή τὰς διαρκείας.

Καταθέσεις εις χρυσόν

Λέγεται έι εντόκουσ καταθέσεις εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίτρα Άγγλιας, άποδοτέας έν ὄρισμένη προθεσμία ή διαρκεί, επί τόκῳ :

1) 2 τοῖς 0)0 κατ' έτος διά καταθέσεις 6 μηνῶν τουλ.

2) » » » » » 1 έτους

2) 2 » » » » » 2 ετών

3) » » » » » 4 ετών

4) » » » » » 5 ετών

Αἱ ὁμολογία των εντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου ὀνομαστικαί ή άνόνημοι.

Τὸ κεφάλαιον και οἱ τόκοι των ὁμολογιῶν πληρώνονται παρά τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ αὐτῆς σει του καταθέτου παρά τοῖς Υποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης εις τό αὐτὸ νόμισμα, εις ὃ ἐγένετο ή καταθέσις.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΙΣ ΔΑΣΟΝ ΣΧΟΛΗΝ ΒΥΤΙΝΗΣ

Διά πρόθεσιν του κ. Υπουργού της Έθνικης Οικονομίας, ὄρισθη ὃ αριθμὸς των εισαχθησομένων εις την Σχολήν Βυτίνης μαθητευσόμενων δασοφυλάκων εις ἕξήκοντα και ἐκλήθησαν ὄσοι θέλουσιν, ὄπως μέχρι τῶν 15 Αυγούστου υποβάλωσιν εις τό αὐτὸ ὄπουργεῖον (Τμήμα Δασῶν) αίτησιν μετὰ των ἕξῆς πιστοποιητικῶν.

1) Τῆς δημοτικῆς ή κοινοτικῆς ἀρχῆς, ὅτι εἶνε ὄπληκτοι Έλληνες και ὅτι ἔχουσιν μεν συμπληρώσει τό 18ον ὄχι ὄμως ὄπερῆ και τό 30δν έτος, ὡς και ποῖος ὃ τόπος της καταγωγῆς και κατοικίας των.

2) Των Ελλησγγελέων Πλημμελειοδικῶν και Έφετών, ὅτι δέν κατεδικάσθησαν διά κακούργημα ή πλημμέλημα κλοπῆς, ὄπεξαιρέσεως, ἀπάτης, παραποιήσεως, ψευδορκίας, ψευδῶς καταμηνύσεως, σκωφαντίας ή προσβολῆς των ἡθῶν.

3) Άπολυτήριον Έλληνικου Σχολείου.

Η έν τῇ Σχολῇ φοίτησις θα εἶνε ὄκταμήνουσ, θα λαμβάνη δε κατά τό διάστημα τούτο από τό Δημόσιον πās μαθητῆς 30δραχμον μηνιαῖον βοήθημα. Αἱ έν Βυτίνη δαπάναι διαμονῆς δέν υπερβαίνουσ τὰς 45 δρ., ὡσε με 15 δραχμιάς τὸν μήνα, δηλ. με δαπάνην 120 μόνον δραχμῶν περατώσει ὃ εισερχόμενος εις την Σχολήν τὰς σπουδάς του και γίνεται δασοφύλαξ.

Οἱ εισερχόμενοι διορίζονται άμέσως δασοφύλακες β' τάξεως και λαμβάνουσ κατά μήνα 1) διά μισθόν δρ. 70, 2) δι' ἐνοίκιον δρ. 15, 3) διά στολήν δρ. 5, ήτοι έν συνόλω δρ. 90, 4) διά πᾶσαν ἡμέραν περιουδείας των δραχμῆν μίαν. Δηλ. λαμβάνουσ 90 ἕως 120 δρ. τὸν μήνα. Μετὰ τριετη ὄπηρεσίαν δύνανται να προαχθῶσιν εις δασοφύλακας α' τάξεως και ὃ μισθός των αυξάνει κατά δρ. 10. Μετὰ τρία δε ἀκόμη έτη δύνανται να προαχθῶσιν εις Άρχιφύλακας δισῶν β' τάξεως και θα λαμβάνουσ κατά μήνα 1) διά μισθόν δρ. 100, 2) δι' ἐνοίκιον δρ. 30 και έν ὄλω δρ. 130, 3) διά πᾶσαν ἡμέραν περιουδείας των δρ. 1,50. Δηλ. θα λαμβάνουσ 130 ἕως 180 δρ. τὸν μήνα.

Μετὰ μίαν τριετιαν ὄπηρεσίας αυτών ὡς Άρχιφυλάκων β' τάξεως δύνανται να προαχθῶσιν εις Άρχιφύλακας α' τάξεως και λαμβάνουσ 20 δρ. περιπλέον.

Όττω διά των τελευταίως ψηφισθέντων νόμων ἐβελτιώθη κατά πολὺ ή θέσις των δασοφυλάκων και άρχιφυλάκων και πās Ικανός και ενεργητικῶς πολιτῆς, ἔχων τὰ άνω προσόντα, δύνανται να εισέλθῃ εις την δασικὴν ὄπηρεσίαν, ὄπου, καλῶς ὄπηρετῶν, θα ἔχη πολὺ καλήν προαγωγήν.

Ο ὄπουργός της Έθνικῆς Οικονομίας δι' ἔγκυκλιον του ἔκονοποίησε την πρόσκλησιν ταύτην προς τους Διοικητάς, Νομάρχας, Προέδρους κοινοτήτων κλπ. με την παράκλησιν ὄπως φέρουσιν ταύτην εις γνώσιν των κατοίκων και δώσωσιν εις αυτους πᾶσαν ζητούμενην πληροφορίαν ή διασαφήσιν.

Οἱ θέλοντες περαιτέρω πληροφοροιας ή ἐξηγήσεις δύνανται να απευθυνθῶσιν ή εις τὰς άνω αρχάς ή κατ' εἶθεϊαν εις τὸν κ. Υπουργόν της Έθν. Οικονομίας δι' επισολῆς των.

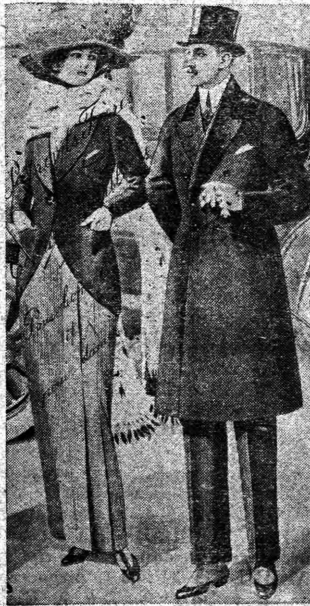
Δημοσιευθήτω μόνον διά των έχουσῶν έγγραφον έντολήν ἔφημερίδων.

(Έκ του Υπουργείου της Έθν. Οικονομίας)

Έν Άθήναις 7(8)914

Σ. Κ. ΚΟΡΩΝΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

49—Πανεπιστημίου—49

ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Σ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Τηλέφ. 794

Ἡλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις. Ἡ Ἐταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς εἶδους ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, ἐργοστασίων, ἐπαύλεων, ξενοδοχείων, γυμνασίων κ. τ. λ.

Ἐγκαταστάσεις: Ψυγείων—Παγοποιεῖων, πρὸς ψύξιν αἰθουσῶν, Θεάτρων, Κινηματογράφων, ἀτμοπλοίων κ.τ.λ. Ἐγκαταστάσεις πλήρης σφαγείων καὶ Ζυθοποιείων. Ἡλεκτρικὰ μηχανήματα, πετρελαιομηχαναὶ Diesel-Tosi, χρησιμοποιήσις ὑδραυλῶν ὄντων πτώσεων, ἀνυψωτήρες καὶ ἀνελκυστήρες βαρῶν, ἀτμομηχαναὶ, ἀτμοσυμβίνα, ὑδροσυμβίνα, ἀεριομηχαναὶ καὶ ἀεριογόνα.

Ἐγκαταστάσεις ἐργοστασίων καὶ ἀποκοπῶν

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ.,

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡΡ.,

13—18 Στοὰ Ἀρσακίου—Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 21

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μνημειακὰς δόσεις ἐκ δρ. 40.

Ὅλα τὰ τραγοῦδι αἰῶν τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν καὶ διὰ τὰ νεώτερα εἰσαχθέντα

Βιολιά, μανδολίνα, κινάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπις καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.